

NKP:n 24. EDUSTAJAKOKOUKSEN OHJEET NEUVOSTOLIITON KANSANTALouden KEHITTÄMISEN 5-VUOTISSUUNNITELMAKSI VUOSINA 1971—1975,

A. N. KOSYGININ SELOSTUS

Toverit edustajat! NKP:n keskuskomitea on jättänyt edustajakokouksemme käsiteltäväksi Neuvostoliiton kansantalouden kehittämisen viisivuotissuunnitelmasta vuosiksi 1971-75 annettavien ohjeiden luonnoksen. Tässä asiakirjassa on kehitelty edelleen 23. edustajakokouksen ja NKP:n KK:n täysistuntojen viitoittamaa puolueen talouspolitiikkaa, joka on määrännyt kommunistisen rakennustyön nykyisen vaiheen tehtävät ja niiden ratkaisukeinot.

Keskuskomitean toimintakertomuksessa, jonka esitti NKP:n KK:n pääsihteeri L. I. Brezhnev, on kaikinpuolisesti yleistetty kokemus, jonka puolue on hankkinut 23. edustajakokouksen jälkeen, ja esitetty puolueen nykyvaiheen talouspolitiikan peruskysymykset.

Alustuksessa on suoritettu syvälinen marxilais-leniniläinen analyysi kansainvälisestä ja sisäpoliittisesta tilanteesta, siinä on tarkasteltu puolueen sisäisen elämän kysymyksiä samoin kuin sosialistisen maailmanjärjestelmän lujittamisen, kansainvälisen kommunistisen ja työväenliikkeen kehittämisen sekä puolueemme ja muiden maiden veljespuolueiden ystävyysiteiden vahvistamisen tehtäviä.

Kulunut viisivuotiskausi on osoittanut puolueen johtavan osuuden voimistuneen neuvostoyhteiskunnan elämässä. Puolueen aatteellinen ja organisatorinen yhte-

näisyys on lujittunut, yhteydet kansaan ovat vahvistuneet entisestään. Puolue täyttää kunniakkaasti ylevää tehtävänsä olla neuvostokansan etujoukkona.

Puolueen johdonmukaisesti noudattama leniniläinen ulkopoliittikka on turvannut varsin mutkikkaassa kansainvälisessä tilanteessa sosialismin asemien lujittumisen. Imperialismin aggressiivisten voimien tehostetuista vastatoimista huolimatta on rauhan, kaikkien kansojen vapaan kehityksen ja sosiaalisen edistyksen puolesta käydyssä taistelussa saavutettu uusia voittoja.

NKP:n KK:n toimintakertomuksen käsittely edustajakokouksessamme on osoittanut selvästi ja vakuuttavasti puolueemme rivien korkean aatteellisen tiiviyn, maamme kaikkien kansojen suuren yhteenliittyneisyyden keskuskomitean johtaman leniniläisen puolueen kanssa. Keskuskomitean toiminnan korkea arvio, jonka edustajat ovat antaneet puheenvuoroissaan L. I. Brezhnevin selostuksen johdosta, näiden puheenvuorojen sisällökyys ja aatteellis-poliittinen henki tuovat syvästi ja kaikinpuolisesti esiin sen suuren työn, jota puolue suorittaa yhteiskuntamme aineellisen ja henkisen elämän kaikilla aloilla.

Puolueen johtamana neuvostokansa on kulkenut pitkän vallankumoustaistelun ja sankarillisen työn taivalleen. Voittomme Suuressa isänmaallisessa sodassa toi rauhan ja kansallisen itsenäisyyden monien maiden kansoille, loi edellytykset sosialistisen maailmanjärjestyksen syntymiselle. Sodanjälkeisinä vuosina neuvostoihmiset kunnostivat nopeasti vihollisen tuhoamat kaupungit ja kylät, lisäsivät vuoteen 1940 verrattuna enemmän kuin kahdeksankertaisesti yhteiskunnallisen tuotteen tuotantoa, uusivat kansantalouden tieteen ja tekniikan viimeisimpien saavutusten pohjalla. Luotiin vankka perusta kommunistisen rakennustyön uusien tehtävien menestykselliselle ratkaisemiselle.

Neuvostokansan uljaalla rakentavalla työllä luodun maailman ensimmäisen sosialistisen valtion mahti he-

rättää ylpeyttä ja toivoa kaikkien maiden työtätekevien sydämissä.

Taloudellisen rakennustyön suunnitelmamme tähtäävät suureen päämäärään, kommunistisen yhteiskunnan rakentamiseen. Yhdeksänstä viisivuotissuunnitelmasta annettavien ohjeiden luonnosta on pohdittu liittotasavaltojen kommunististen puolueiden edustajakokouksissa, aluepiirien, alueiden, kaupunkien ja piirien puoluekonferensseissa, puoluejärjestöissä, työtätekevien kokouksissa ja lehdistössä. Kaikissa puheissa ja kirjoituksissa on kannatettu yksimielisesti puolueen linjaa, joka tähtää kommunismin aineellis-teknisen perustan rakentamiseen ja kansan elintason kohottamiseen. Käsittelyn aikana esitettiin paljon hyödyllisiä ja syvälle luotaavia näkemyksiä taloudellisista, sosiaalisista ja sivistyksellisistä kehitystä koskevista kysymyksistä. Ne tullaan kaikki tutkimaan huolella. Toiset niistä tulevat ilmeisesti heijastumaan edustajakokouksen ohjeissa, toiset taas otetaan huomioon viisivuotissuunnitelmaa laadittaessa tai sitä toteutettaessa.

Ohjelmaluonnoksen käsittely osoittaa, että laajat työtätekevät joukot ymmärtävät syvällisesti puolueen politiikan ja kannattavat sitä lämpimästi, osallistuvat aktiivisesti neuvostoyhteiskunnan kehityksen perusongelmien ratkaisemiseen.

I KAHDEKSANNEN VIISIVUOTISSUUNNITELMAN TÄYTTÄMISEN TULOKSET

Toverit edustajat, saanen luvan selostaa kahdeksannen viisivuotissuunnitelman täyttämisen perustuloksia ja taloudessamme tänä aikana tapahtuneita muutoksia.

Kuluneen viisivuotiskauden tärkein tulos on puolueemme 23. edustajakokouksen asettamien poliittisten ja sosiaalitaloudellisten perustehtävien menestyksellinen täyttäminen.

Seuraavassa tiivistetyt tiedot suunnitelmatehtävien tosiasiallisesta täytöstä.

V. 1970 verrattuna vuoteen 1965 (prosentteina)

	23. edustaja- kokouksen ohjeiden mukaan	tosiasialli- sesti
Kansantulo	138—141	141
Teollisuustuotanto, yhteensä	147—150	150
siitä:		
tuotantovälineitä	149—152	151
kulutustarvikkeita	143—146	149
Perussijoitukset (kokonaismäärä viisivuotiskautena prosentuaalisesti edelliseen viisivuotiskauteen verrattuna)	147	142

Kaikki tavarankuljetukset	137	138
Valtion- ja osuuskaupan vähit- vähintään		
täistavaravaihto	140	148
Työläisten ja toimihenkilöiden vähintään		
keskipalkka	120	126
Kolhoosilaisten kollektiiviti- lojen yhteistaloudesta saamat		
keskimääräiset raha- ja luon- toistulot	135—140	142
Maksut ja edut väestölle yhteis- vähintään		
kunnallisista kulutusvarannoista	140	153
Reaalitulot asukasta kohti	n. 130	133

Maatalouden keskimääräinen vuosituotanto päätty-
neellä viisivuotiskaudella lisääntyi 21 prosenttia.

Maataloustuotannossa suunnitelmatehtävien täyttä-
mistä eri tuotelajien osalta kuvaavat seuraavat tiedot:

Keskimääräinen vuosituotanto
vv. 1966-70 miljoonaa tonnia

	suunni- telma- tehtävä	tuotettu	täyttämis- prosentti
Viljaa	137	167,5	100,3
Raakapuuvillaa	5,6-6,0	6,1	108,9-101,7
Sokerijuurikasta	80	81	101,3
Auringonkukansiementä	6	6,37	106,2
Perunoita	100	94,8	94,8
Vihanneksia	21,6	19,3	89,4
Lihaa (teuraspaino)	11	11,6	105,4
Maitoa	78	80,5	103,2
Kananmunia — mrd. kpl	34	35,8	105,3
Villaa, tuhatta tonnia	391	397	101,5

Esitetyt tiedot osoittavat, että viisivuotissuunnitelman
täyttämässä on saavutettu huomattavia tuloksia.

Maan poliittisessa elämässä viisivuotiskauden aikana

on sosialistinen järjestelmä ja yhteiskunnan aatteellispoliittinen yhtenäisyys lujittunut edelleen ja neuvostokansa on yhdistynyt entistä tiiviimmin kommunistisen puolueen ja sen keskuskomitean ympärille. Työväenluokan ja talonpoikaiston liitto sekä Neuvostoliiton kaikkien kansojen ystävyys ovat lujittuneet ja niiden veljellinen yhteistyö voimistunut entisestään. Sosialistinen demokratia on kehittynyt edelleen.

Taloudellinen kehitys. Kahdeksannen viisivuotissuunnitelman täyttäminen kohotti kansantalouden korkeammalle asteelle. Tieteellis-tekninen edistys, tuotannon kasvu ja työntuottavuuden kohoaminen nopeutuivat. Yhteiskunnallisen tuotannon tehokkuus kasvoi, kansantalouden aloittaisrakennetta parannettiin, luotiin edellytykset maan koko talouden jatkuvalla nousulle.

Sosiaalinen kehitys. Väestön aineellinen ja sivistyksellinen elintaso nousi. Työläisten ja kolhoosilaisten ammatti- ja tekninen pätevyys kohosi. Samoin kuin ennenkin maassa oli turvattu väestön täystyöllisyys. Otettiin tärkeä askel sellaisten sosiaalisten perustehtävien ratkaisemisessa kuin kaupunkien ja maaseudun sekä ruumiillisen työn ja henkisen työn oleellisten eroavuuksien asteettaisessa poistamisessa.

Kuten näette, toverit edustajat, on päästy valtavan suuriin saavutuksiin yhteiskuntamme kehityksen kaikilla aloilla. Siitä on tullut vielä tasalaatuisempi, sopuisempi, yhteenliittyneempi ja mahtavampi.

Yhteiskunnallisen tuotannon suunnitellun kasvun turvaamiseen ja suurisuuntaisten sosiaalisten toimenpiteiden toteuttamiseen tarvittiin luonnollisesti suunnatonta varoja. Ainoana lähteenä, mistä neuvostovaltio näitä varoja ammentaa, on ollut ja on edelleenkin työtätekevien luoma kansantulo. Sen vuoksi on kansantulon kasvuvauhdin jouduttamiseen kiinnitetty erityistä huomiota. Kun seitsemännellä viisivuotiskaudella kansantulo kohosi 32 prosenttia, se lisääntyi kahdeksannelle viisivuotiskaudella 41 prosenttia. Myös määräsuhteet

kansantulon jakautumisessa muuttuivat. Seitsemännellä samoin kuin kaikkina aikaisempina viisivuotiskausina (ensimmäistä sodanjälkeistä lukuunottamatta) kasaantumisvaranto kasvoi huomattavasti nopeammin kuin kulutusvaranto. Kahdeksannessa viisivuotissuunnitelmassa edellytettiin pienennettäväksi tätä nopeuseroa, mikä tehtiinkin. Kulutusvarannon lisäkasvu kahdeksannella viisivuotiskaudella oli 56,8 miljardia ruplaa oltuaan 31,4 miljardia ruplaa seitsemännellä viisivuotiskaudella, ts. miltei kaksinkertaistui kasautumisvarannon kasvaessa samalla. Niin muodoin kehittyneen sosialistisen talouden oloissa on mahdollista sekä kansantalouden nopeutuva kehitys että kansan elintason nopea kohoaminen. Tämä juontuu sosialistisen tuotantotavan luonteesta. Sosialistinen tuotantotapa on tehnyt ikiajoiksi lopun siitä, että työn tuote vieroitetaan tuottajista ja että riistäjaluokat anastavat työtätekevien tuotannollisen toiminnan tulokset.

Kansantulon nopean kasvun turvaaminen ja kansantulon oikea jakaminen pitäen silmällä maan mahdin vahvistamista ja työtätekevien elintason kohottamista on suunnittelumme perusongelma. Puolueen keskuskomitea ja hallitus ovat käsitelleet joka vuosi tuotantomääriä ja kansantulon jakoa koskevia kysymyksiä laadittaessa kansantaloussuunnitelmia ja valtion tulo- ja menoarvioita. Ne ovat olleet käsittelyn alaisina myös NKP:n KK:n täysistunnoissa ja SNTL:n korkeimman neuvoston kokouksissa.

Kuinka viime viisivuotiskauden aikana saatu kansantulo käytettiin?

Viimeisten viiden vuoden koko kansantulo oli valtava – 1166 miljardia ruplaa. Jotta saisimme käsityksen tämän luvun suuruudesta palautan mieliin, että seitsemännellä viisivuotiskaudella (1961–1965) koko kansantulo oli 840 miljardia ruplaa, kun taas viitenä sodanedellisenä vuonna (1936–40) vain 154 miljardia ruplaa (vertailukelpoisissa vuoden 1965 hinnoissa).

Noin kolme neljäsosaa kahdeksannella viisivuotiskaudella luodusta kansantulosta on käytetty kulutukseen.

Niinpä 518 miljardia ruplaa käytettiin työtätekevien ja näiden perheiden kulustarpeisiin tuotannon piirissä työskentelevien työläisten ja toimihenkilöiden palkkoina ja kolhoosilaisten tuloina.

Valistukseen, terveydenhuoltoon sekä väestön muiden kulttuuri- ja elämäntarpeiden ja yhteiskunnan tarpeiden tyydyttämiseen käytettiin 199 miljardia ruplaa.

Noin 80 miljardia ruplaa kulutettiin työkyvyttömän väestön (työveteraanien ja -invalidien, sotainvalidien ja väliaikaisesti työkykynsä menettäneiden henkilöiden) ylläpitoon sekä opiskelijoille maksettaviin stipendeihin ja avustuksiin.

Menot tieteellisiin tarkoituksiin olivat 41 miljardia ruplaa.

Niin muodoin kansantulon pääosa käytettiin kulutukseen. Meidän on kuitenkin alinomaa huolehdittava myös yhteiskunnallisen tuotannon laajentamisesta. Sen vuoksi osa kansantulosta eli 186 miljardia ruplaa käytettiin tuotannolliseen kasautumiseen, ts. tehtaiden, ym. tuotantolaitosten ja rautateiden tuotannollisten perusrantojen lisäämiseen sekä tavara- ja materiaalivarojen kartuttamiseen.

Asuntovaranon sekä koulujen, sairaaloiden, kulttuuri- ym. laitosten verkoston lisäyksen arvo oli viisivuotiskautena 62 miljardia ruplaa.

Nykyisessä kansainvälisessä tilanteessa neuvostovaltion täytyy huolehtia hellittämättä maan puolustuskunnan kohottamisesta. Puolustustarkoituksiin käytettiin viisivuotiskauden kuluessa 80 miljardia ruplaa.

Kansantulon jakautuminen maassamme vastaa sosialismin periaatteita, sosialistisen talousjärjestelmän kehityksen objektiivisia lainomaisuuksia, järjestelmän, jonka järkkymättömänä perustana on tuotantovälineiden yhteiskunnallinen omistus. Nämä periaatteet, jotka Marx, Engels ja Lenin ovat teoksissaan tieteellisesti ke-

hitelleet, on merkitty puolueemme ohjelmaan, ne ovat sosialistisen taloudenpidon johtavia periaatteita.

Kansantulon kasvu ja jakaminen työtätekevien etujen mukaisesti ovat tehneet mahdolliseksi ratkaista menestyksellisesti kahdeksatta viisivuotissuunnitelmaa koskevissa 23. edustajakokouksen ohjeissa asetetut sosiaaliset tehtävät.

Suunnitelma edellytti korotettavaksi työläisten ja toimihenkilöiden keskipalkkaa viisivuotiskautena vähintään 20 prosenttia, mutta itse asiassa se kasvoi 26 prosenttia. Kolhoosilaisten yhteistaloudesta saamia raha- ja luontoistuloja aiottiin lisätä 35—40 prosenttia. Ne kasvoivat itse asiassa 42 prosenttia. Reaalitulot asukasta kohti lisääntyivät viime viisivuotiskaudella 33 prosenttia, kun ne seitsemännellä viisivuotiskaudella olivat lisääntyneet 19 prosenttia. Voimme tyytyväisinä todeta, että NKP:n 23. edustajakokouksen asettama tehtävä väestön reaalitulojen kasvun osalta täytettiin ylittäen.

Vähittäistavaravaihdon lisääntyminen on tärkeä kansan aineellisen elintason kohoamisen osoitin. Vuonna 1970 se nousi 153,6 miljardiin ruplaan, ts. lisääntyi 48,4 prosenttia vuodesta 1965. Eräiden tavaroiden tuotannon kasvu jäi kuitenkin jälkeen väestön rahatulojen lisääntymisestä.

Meillä on vielä vaikeuksia väestön kysynnän tyydyttämisessä erinäisten tavaroiden, mm. lihan ja lihajalosteiden osalta, vaikka niiden vuotuinen kulutus asukasta kohti kahdeksannella viisivuotiskaudella kasvoi maassa keskimäärin 7 kiloa.

Täytyy huolehtia enemmän väestön kasvavien tarpeiden tyydyttämisestä. Viisivuotissuunnitelmaa laadittaessa on tarkasteltava vielä kaikki mahdollisuudet, joiden avulla voitaisiin lähivuosina poistaa väestön kysynnän tyydyttämisessä ilmenevät epäkohdat. Kulutus-
tarvikkeiden tuotannon lisäämistä ja kauppatoiminnan

parantamista koskevien kysymysten on myös oltava alinomaa niin yleisliittolaisten kuin tasavaltojen ja paikallisten elinten huomion keskipisteenä.

NKP:n 23. edustajakokous asetti kahdeksannen viisivuotiskauden suureksi tehtäväksi *asuntotuotannon* huomattavan lisäämisen. Kuluneella viisivuotiskaudella käytettiin näihin tarkoituksiin noin 60 miljardia ruplaa. Rakennettiin 11 350 000 asuntoa. Kuten kansainvälisistä tilastoista ilmenee, maailmassa ei ole toista maata, missä viimeisten viiden vuoden aikana olisi rakennettu niin paljon asuntoja. Emme voi kuitenkaan vielä sanoa, että maamme koko väestö olisi turvattu normaalisti asunnoilla. Tämä ongelma on tulevinakin vuosina oleva tärkeimpiä.

On tehty paljon väestön *kulttuuri- ja elinolojen* parantamiseksi. Teatterien, elokuvateatterien, kerhotalojen ja kirjastojen verkko on laajentunut. Sanomalehtien, kirjojen ja aikakausjulkaisujen painokset ovat kasvaneet huomattavasti. Ihmisten jokapäiväisessä elämässä ovat saaneet laajalti sijaa televisiot, radiot, jääkaapit, pesukoneet sekä sähkökäyttöiset kotitalousvälineet. Kaasujohdon saaneiden asuntojen määrä on lisääntynyt.

Kansan opetuksen alalla on tehty suuri työ. Vuoden 1939 väenlaskennan mukaan oli keskikoulusivistyksen (täydellisen ja vajaan) ja akateemisen sivistyksen saaneita henkilöitä Neuvostoliiton työssäkäyvän kaupunkiväestön keskuudessa 24,2 prosenttia ja maaseudulla 6,3 prosenttia. Vuonna 1970 suoritettu väenlaskenta osoitti, että 75 prosentilla kaupunkien työtätekevästä ja enemmän kuin 50 prosentilla maaseudun työntekijöistä on keski- tai korkeakoulusivistys. Väestön koulutustason nopea kasvu ja kulttuuritason kohoaminen on sosialistisen järjestelmän suurenmoinen saavutus.

Terveystenhuollon kehittämisessä olemme myös saavuttaneet huomattavia tuloksia. Sairaaloiden, polikli-

nikkojen sekä muiden lääkintä- ja ehkäisyhoitolaitosten, sanatorioiden, kylpylöiden ja lomakotien verkkoa on laajennettu. Lastenseimien ja -tarhojen lukumäärä on lisääntynyt. Eräissä kaupungeissa ja teollisuuskeskuksissa on väestön tarpeet niiden osalta nykyään tyydytetty kokonaan.

Kuluneen viisivuotiskauden tärkeimpiä sosiaalisia toimenpiteitä oli työläisten ja toimihenkilöiden siirtyminen viiden työpäivän ja kahden lepopäivän viikkoon. Työläisten ja toimihenkilöiden palkallisen loman vähimmäispituutta on lisätty.

Teollisuustuotannon volyymi 1970 oli 373 miljardia ruplaa, ts. kasvoi viisivuotiskautena puolitoistakertaisesti.

Teollisuudessa on tapahtunut huomattavia laadullisia muutoksia, jotka johtuvat tieteen ja tekniikan nykyaikaisten saavutusten soveltamisesta. Koneenrakennus- ja metalliteollisuuden tuotanto kasvoi 74 %, kemiallisen ja petrokemiallisen teollisuuden 78 %, sähkövoiman tuotanto 54 %.

Teollisuudessa tapahtuneet edistykselliset muutokset johtuvat huomattavassa määrin myös sen raaka-ainepohjan laajenemisesta, uusien kaasun-, öljy-, rauta- ja muiden malmi- sekä timanttiesiintymien samoin kuin muiden hyödyllisten kaivannaisten esiintymien löydöstä. Niinpä tutkituista kaasuvaroista, jotka ovat nykyään yli 16 000 miljardia kuutiometriä, yli 13 000 miljardia löydettiin ja tutkittiin kuluneella viisivuotiskaudella. Näiden esiintymien löydön merkitys ilmenee siitä, että maaöljyn ja kaasun osuus polttoainetaseessa on nykyään lähes 60 %, kun vuonna 1965 se oli 51 prosenttia. Maan itäosassa on luotu mitä laajin maaöljy- ja kaasuteollisuus. Vielä hiljattain maaöljyä tuotiin Siperiaan maan länsiosasta, mutta nyt Siperia itse toimittaa osan öljyvarastoistaan putkia pitkin länteen ja itään.

Luonnonrikkauksien hyödyttämisen ohella luodaan

ja käytetään laajemmalti teollisuudessa taloudellisia, korkealaatuisia tekoaineita.

Laadulliset muutokset ilmenevät myös siinä, että teollisuudessa käytetään yhä enemmän erittäin tehokkaita koneikkoja. Niinpä voimakoneistojen yksikkötehoa, öljyn esijalostuslaitteiden ja muiden kemiallisten laitteiden kapasiteettia sekä masuunien ja konvertterien tilavuutta on lisätty huomattavasti. Rautatievaunujen kuormattavuutta, nostureiden nostokykyä, traktoreiden, autojen, kaivinkoneiden ja monien muiden koneiden ja koneistojen tehoa on lisätty. Siirtymällä käyttämään suurempia koneikkoja voidaan kohottaa huomattavasti työn tuottavuutta ja alentaa tuntuvasti ominaisuusinvestointeja.

Myös koneenrakennusteollisuutta uusitaan teknisesti. Nykyaikaisten kojeiden, automaattikoneikkojen ja tietokoneiden tuotantoa on lisätty tuntuvasti. Siirrymme yksityisten koneiden tuottamisen asemasta tuottamaan konesysteemejä, joiden avulla työt voidaan täyskoneellistaa. On ryhdytty tuottamaan ohjelmoituja työkoneita, jotka voivat työstää muodoltaan monimutkaisia kappaleita määrätyn ohjelman mukaan, kohottaa työstämisen tarkkuutta ja automatisoida piensarjatuotanto.

Kulunut viisivuotiskausi aiheutti suuria muutoksia sosialistisen maaseudun elämässä. On tehty huomattavan paljon kolhoosien ja valtioneuvostojen aineellisteknisen perustan lujittamiseksi. Maaseudun sähköistäminen on edistynyt huomattavasti. Maanparannustöitä on suoritettu laajalti. Kolhooseille ja neuvostotiloille on toimitettu huomattavasti enemmän maatalouskoneita, lannoitteita, kemikaaleja. On kohotettu viljelykasvien saatoisuutta ja karjatalouden tuottavuutta, lisätty kaikkien maataloustuotteiden tuotantoa. Siten on voitu suurentaa viljan, teollisuuskasvien, maidon, lihan ja muiden tuotteiden valtionhankintoja.

Seuraavassa tietoja maataloustuotteiden hankintojen kasvusta:

Hankittu keskimäärin vuodessa
(miljoonaa tonnia)

	v. 1961-65	1966-70	1966-70 prosent- teina verrattuna 1961-65
Viljaa — yhteensä,	51,6	66,0	128
siitä suurimoviljaa,	1,6	2,6	163
josta riisiä	0,21	0,67	324
Raakapuu villaa	5,0	6,1	122
Sokerijuurikasta	55,4	74,4	134
Auringonkukansiementä	3,4	4,7	138
Perunoita	8,4	11,0	131
Vihanneksia	6,7	9,4	140
Lihaa (teuraspaino)	5,2	7,3	139
Maitoa	31,1	43,2	139
Kananmunia (mrd. kpl.)	8,7	14,4	166

Sosialistisen teollisuuden ja maatalouden kehitys, kansan elintason nousu olisi ollut mahdotonta ilman laajan *perusrakennustöiden* ohjelman toteuttamista. Maan tuotannolliset perusvarannot lisääntyivät viidessä vuodessa lähes puolitoistakertaisesti. Kansantalouteen tehtyjen perussijoitusten kokonaismäärä oli 352 miljardia ruplaa (v. 1969 hinnoissa). Se on miltei saman verran kuin sijoitettiin kahdeksana edellisenä vuonna. Sellaisia ovat kasvumme mittasuhteet.

Kahdeksatta viisivuotissuunnitelmaa vastaavasti sähkövoiman tuotannossa otettiin käyttöön uusia voimalaitoksia, joiden yhteinen teho on 54 milj. kilowattia, rakennettiin maailman suurin 5 milj. kilowatin tehoinen Krasnojarskin vesivoimalaitos. Luovutettiin käyttöön yhteensä 35 400 kilometriä öljy- ja kaasujohtoja.

Rauta- ja terästeollisuudessa otettiin käyttöön kapasiteetteja, joiden vuosituotanto on 9,7 miljoonaa tonnia valurautaa, 18 miljoonaa tonnia terästä, 14,3 miljoonaa tonnia valssaustuotteita ja 120,5 miljoonaa tonnia rautamalmia. Ei-rautametalliteollisuudessa lisättiin kupa-

rin, nikkelin, sinkin ja alumiinin tuotannon kapasiteetteja. Kemiallisen teollisuuden alalla rakennettiin tehtaita, joiden tuotanto on 33 miljoonaa tonnia väkilannoitteita, sekä tekokuitu- ja kautsutehtaita. Rakennustarviketeollisuudessa rakennettiin sementtitehtaita sekä asbestin louhinta- ja jalostuslaitoksia. Pantiin käyntiin lukuisia kevyen- ja elintarviketeollisuuden tehtaita.

Viisivuotissuunnitelman täyttämisen kuluessa tehtiin päätös maan suurimman autotehtaan rakentamisesta Togliattin kaupunkiin. Sen rakentaminen alkoi 1967, ja elokuussa 1970 Volgan autotehdas tuotti jo ensimmäisen henkilöautoerän.

Perusrakennustöiden alalla on kuitenkin oleellisia epäkohtia. Useiden tuotantolaitosten ja kohteiden rakentamisajat venyvät normimääräyksiä pitemmiksi, mikä aiheuttaa tuottamattomia kustannuksia ja häviöitä. Keskenäisiä rakennuskohteita on liian paljon.

Tekninen edistys, tuotannon järjestelyn paraneminen ja työntekijöiden ammattipätevyyden kohoaminen ovat nopeuttaneet *yhteiskunnallisen työn tuottavuuden* kasvua. Koko kansantaloudessa yhteiskunnallisen työn tuottavuus kasvoi 37 %, kun taas seitsemännellä viisivuotiskaudella 29 %. Kun seitsemännellä viisivuotiskaudella saatiin työn tuottavuuden kohoamisen ansiosta 62 % teollisuustuotannon lisäyksestä, niin kahdeksannella saatiin 73 % ja vuonna 1970 jopa 84 %. Teollisuus- ja maataloustuotannon kasvun tulee tapahtua yhä suuremmassa mitassa työn tuottavuuden ansiosta. Se on sosialistisen talouden tärkein kehitystie.

Tuotteiden omanhinnan alentamisessa on saavutettu huomattavia tuloksia. Tuotantolaitosten voitto on viidessä vuodessa kasvanut enemmän kuin kaksinkertaiseksi, tuotannon kannattavuus on lisääntynyt.

Taloudellinen kehitys on kiinteästi yhteydessä *neuvostotieteen* huomattaviin saavutuksiin. Tiedemiehillä on suuri osuus uusien koneiden, tekoaineiden, elektronisten laitteiden luomisessa. Huomattavia tieteellisiä tu-

loksia on saavutettu matematiikan, fysiikan, kemian, geologian, biologian, avaruustutkimuksen alalla.

Puolueen keskuskomitea ja neuvostohallitus ovat kiinnittäneet ja kiinnittävät jatkuvasti huomiota *maan puolustuskunnan* lujittamiseen ja puolustusteollisuuden kehittämiseen. Siihen meitä velvoittavat nykyinen kansainvälinen tilanne ja kotimaamme turvallisuuden edut. Tieteen ja tekniikan viimeisimpien saavutusten perusteella on suunniteltu ja tuotetaan lukuisia uudenlaisia nykyaikaisia aseita, on lisätty aseiden teknisiä ja taisteluominaisuuksia. Me voimme ilmoittaa edustajakokoukselle, että Neuvostoliiton asevoimat on varustettu korkeimman luokan taisteluvälineillä.

Toverit! Puolueen suorittama työ ja kahdeksannen viisivuotissuunnitelman täytön tulokset ovat valtavia, mutta meidän ei pidä yliarvioida näitä saavutuksia. Meillä on vielä aika paljon ratkaisua kaipaavia tehtäviä, on vaikeuksia ja epäkohtia.

Tärkeimpien osoittimien kohdalta viisivuotissuunnitelma on täytetty. Suunnitelmaa eivät kuitenkaan ole täyttäneet rakennusministeriöt eikä ole otettu täydellisesti käyttöön hiilen, teräsvalssaustuotteiden, tekokuutujen, muovien, kuorma-autojen, traktoreiden, selluloosan ja sementin tuotannon kapasiteetteja sekä useita kevyen ja elintarviketeollisuuden kohteita. Tämän vuoksi erinäisten tuotteiden valmistusta koskevat tehtävät ovat jääneet osaksi täyttämättä. Työn tuottavuuden kohottamista koskevat tehtävät ovat jääneet osaksi täyttämättä teollisuudessa, maataloudessa ja eritoten rakennustöiden alalla.

Emme voi olla ottamatta huomioon, että kahdeksannella viisivuotiskaudella maan taloudellinen kehitys tapahtui kärjistyneen kansainvälisen tilanteen vallitessa. Siksi jouduttiin suorittamaan ylimääräisiä puolustusluonteisia toimenpiteitä, jotka vaativat tiettyjä varojen ja voimien siirtämistä tälle alalle.

Samalla meillä on vielä kuitenkin huomattavasti

epäkohtia, joiden syytä ei voida katsoa objektiiviseksi. Nämä epäkohdat tuotiin esille NKP:n KK:n joulukuun (1969) täysistunnossa. Puolueen keskuskomitea arvosteli eräitä talousjohtajia valtiokurin rikkomisesta, suunnitelmien ja alihankintatehtävien jättämisestä täyttämättä ja siitä, että heidän vastuuntuntonsa kansaa kohtaan oli heikentynyt.

Edustajakokoustamme edeltäneissä puoluekonferensseissa ja liittotasavaltojen kommunististen puolueiden edustajakokouksissa arvosteltiin perusteellisesti useiden talousjärjestöjen, ministeriöiden ja keskusvirastojen toimintaa. Oikeutetusti arvosteltiin eräitä koneenrakennustehtaita, jotka tuottavat työkoneita, maatalouskoneita, teknologista ja eritoten valimokalustoa, mitkä eivät vastaa nykyistä tekniikan tasoa. Kevyt teollisuus ei vielääkään tyydytä korkealaatuisten pukine- ja trikoovalmisteiden, jalkineiden ja eräiden muiden tavaroiden kysyntää. Tuotevalikoiman uusiminen käy liian hitaasti, raaka-aineita ei useinkaan käytetä kyllin järkipäisesti. Usein käy niin, että vain uusien tuotteiden ensimmäiset erät ovat korkealaatuisia, sitten laadun taso laskee ja muuttuu aikaisempaa huonommaksi. Toisinaan uudetkin nykyaikaisilla koneilla ja laitteilla varustetut tuotantolaitokset valmistavat vanhanmallisia tuotteita. Teollisuuden tuotannollisten perusvarantojen käytössä on paljon epäkohtia, uusien tuotantolaitosten nimelliskapasiteetti saavutetaan hitaasti.

Elintarvike-, kalanjalostus- sekä liha- ja meijeriteollisuudessa on paljon raaka-ainehäviöitä, rikotaan teknologista kuria, mikä vaikuttaa välittömästi tuotteiden laatuun. Kiinnitetään liian vähän huomiota tuotevalikoiman laajentamiseen. Koneenrakennusministeriöt eivät toimita kevyen- ja elintarviketeollisuuden tuotantolaitokselle ja kunnallistekniselle taloudelle riittävästi uusinta korkeatehoista kalustoa. Neuvostoliiton metsä- ja puutavarateollisuuden ministeriö sekä selluloosa- ja paperiteollisuuden ministeriö eivät ole täyttäneet huo-

nekalujen, paperin ja kartongin tuotannon lisäämistä koskevia tehtäviä. Huonekalujen laatu ei aina tyydytä kuluttajaa. Astioiden ja monien kotitalouksesineiden myynnissä sattuu välipäitä.

Meillä on tietenkin paljon tuotantolaitoksia, joiden tuotteet ovat ansainneet hyvän maineen. Hyviä kulu-
tustarvikkeita tuottavat monet kevyen- ja elintarvike-
teollisuuden sekä laivanrakennus-, elektroni-, lentokone-
puolustus-, koje- ja radioteollisuuden tehtaat. Teh-
tävämme on nyt se, että poikkeuksetta kaikki tuotan-
tolaitokset yltäisivät samaan, että kaikki niiden valmis-
tamat tuotteet olisivat hyvänlaatuisia ja vastaisivat vä-
estön kasvaneita vaatimuksia.

Puolue vaatii jokaiselta johtajalta syvää velvollisuu-
dentuntoa kansaa kohtaan, valtiollista suhtautumista
taloudellisten tehtävien ratkaisemiseen, alituista huo-
lenpitoa työtätekevien työolojen parantamisesta, jatku-
via hellittämättömiä ponnistuksia sosialistisen kurin
kohottamiseksi, työn, tuotannon ja johdon järjestämi-
seksi järkiperaisesti samoin kuin tieteen ja tekniikan
saavutusten ottamiseksi nopeasti käyttöön. Loppupää-
telmänä voi sanoa, että poliittisessa, taloudellisessa ja
sosiaalisessa suhteessa maamme etenee menestykselli-
sesti kommunistisen rakennustyön tiellä.

Kaikki saavutuksemme kahdeksannen viisivuotis-
suunnitelman aikana ovat tulos siitä valtavasta raken-
tavasta työstä, jonka neuvostokansa on kommunistisen
puolueen johdolla suorittanut.

Neuvostokansan maineikas suurtyö kuluneella viisi-
vuotiskaudella on oleva uusi näkyvä sivu kommunis-
min rakentamisen historiassa!

II YHDEKSÄNNEN VIISIVUOTISSUUNNITELMAN TÄRKEIMMÄT SOSIAALIS-TALOUELLISET TEHTÄVÄT

Toverit! Ohjeluonnos on puolueen talouspolitiikan toteuttamisen ja sosialistisen yhteiskunnan kehityksen nykyvaiheen tärkeimpien sosiaalis-taloudellisten probleemojen ratkaisemisen ohjelma.

Yhdeksäs viisivuotissuunnitelma tulee olemaan tärkeä vaihe neuvostoyhteiskunnan etenemisessä kohti kommunismia, kommunismin aineellis-teknisen perustan rakentamisessa, maan talous- ja puolustusmahdin lujittamisessa. *Viisivuotissuunnitelman tärkeimpänä tehtävänä on kohottaa kansan aineellista ja sivistyksellistä elintasoja kehittämällä nopeaa vauhtia sosialistista tuotantoa, lisäämällä tuotannon tehokkuutta, jouduttamalla tieteellis-teknistä edistystä ja nopeuttamalla työn-tuottavuuden kasvua.*

Asettaessaan tehtäväksi kansan aineellisen ja sivistyksellisen elintason huomattavan kohottamisen puolue lähtee sosialistisen tuotannon koko aikaisemman kehityksen tuloksena luoduista reaalista mahdollisuuksista, sosialistisen talouden lisääntyneistä voimavaroista, jotka käyvät ilmi maan kansantulossa.

Keskimääräinen vuotuinen kansantulo yhdeksännellä viisivuotiskaudella tulee olemaan 325 miljardia ruplaa oltuaan kahdeksannella viisivuotiskaudella 233 miljardia ja koko yhdeksännellä viisivuotiskaudella 1 625 miljardia ruplaa. Tällainen on yhdeksännen viisivuotis-

suunnitelman tehtävien toteuttamisen aineellinen perusta.

Kansamme on kansantulonsa täysivaltainen isäntä. Sosialistisessa yhteiskunnassa ei ole kapitalistiselle järjestelmälle ominaista kasautumisen ja kulutuksen välistä sovittamatonta ristiriitaa: meillä kumpikin käytetään täydellisesti koko kansan eduksi.

Sosialistisen kansantalouden suunnitelmallisen kehityksen kannalta on välttämätöntä, että määritellään tieteellisesti marxilais-leniniläisen teorian nojalla kansantulon jakautumisen määräsuhteet ja otetaan huomioon kaikki tekijät — saavutettu tuotannon määrä, väestön elintaso, kansainvälinen tilanne, talouden tehtävät ja sen kehityksen näköalat.

Kommunistisen rakennustyön nykyvaiheen tehtävistä ja olosuhteista juontuvat seuraavat elimelliset toisiinsa kytkeytyvät uuden viisivuotiskauden peruserikoisuudet:

ensiksi, koko kansantalouden suuntaaminen vielä enemmän kansan elintason kohottamiseen sekä työ- ja elinolojen parantamiseen. Päättyneelle ja uudelle viisivuotiskaudelle on tunnusomaista, että valtio käyttää kansan elintason kohottamiseen huomattavasti enemmän varoja. Näiden varojen lisäys oli kahdeksannella viisivuotiskaudella 57 miljardia ruplaa, ja on yhdeksänneksi suunniteltu 75 — 81 miljardin ruplan suuruisiksi;

toiseksi, koko yhteiskunnallisen tuotannon entistä tuntuvampi voimaperäistäminen ja sen tehokkuuden kohottaminen nopeuttamalla oleellisesti tieteellis-teknistä edistystä. Tätä tulee edistää tuotannon rakenteen huomattava parantaminen, teknisesti korkeatasoisten koneiden ja laitteiden sekä uusien materiaalien tuotanto samoin kuin tuotevalikoiman laajentaminen.

Ohjeluounnoksessa on yhdeksänneksi viisivuotiskaudeksi asetettu seuraavat yhteiskunnallisen tuotannon kehityksen tärkeimmät tavoitteet:

	v. 1970	v. 1975	Lisäys viisivuotis- kautena	
			vv. 1966-70	vv. 1971-75
Kansantulo (vertailukelpoisissa hinnoissa) mrd. ruplaa	266,3	365-373	77,2	99-107
siitä:				
kulutusvaranto	197,2	272-278	56,8	75-81
kasautumisvaranto	69,1	93-95	20,4	24-26
Teollisuuden tuotantovolyymi (vertailukelpoisissa hinnoissa) mrd. ruplaa	373	528-544	125	155-171
Maatalouden tuotantovolyymi (keskimäärin vuosittain vastaavalla viisivuotiskaudella vertailukelpoisissa hinnoissa) mrd. ruplaa	80,3	96-98	14	15,7-17,7
Työn tuottavuuden kasvu (prosenttia):				
teollisuudessa	—	—	32	36-40
maataloudessa	—	—	35	37-40
rakennusosalalla	—	—	22	36-40

Uutena viisivuotiskautena säilyy *koko kansantalouden kehityksen nopea vauhti*. Viisivuotiskaudella maan kansantulo kasvaa 37-40 %, teollisuuden tuotantovolyymi 42-46 % ja maatalouden keskimääräinen vuotuinen tuotantovolyymi 20-22 %. Tällöin suurenee huomattavasti tuotantovolyymin lisäys.

Edellytetään, että samalla kun viisivuotiskaudella lisätään tuotantovälineiden tuotantoa 41-45 %, kulutustavaroiden tuotanto lisääntyy 44-48 %.

Ohjelunoksessa on otettu täydellisesti huomioon ne tehtävät, jotka NKP:n KK asetti heinäkuun (1970) täysistunnossaan määritellesään maatalouden tärkeimmät kehityssuunnat.

Korostettakoon, että maatalouden ja väestölle tarkoi-

tettuja tavaroita tuottavien alojen kehittämiseen ei ole vielä koskaan käytetty niin huomattavia raha- ja materiaalivaroja kuin tänä viisivuotiskautena. Olemme varmoja, että se tuottaa kohta tuloksensa ja vaikuttaa tuntuvasti kaupunkien ja maaseudun väestön elintason kohoamiseen.

Voimallisena sosialistisena valtakuntana Neuvostoliitolla on johtava asema maailmassa kehittyvässä tieteellis-teknisessä kumouksessa.

Yhdeksännellä viisivuotiskaudella tullaan sovelta-
maan laajalti yhteiskunnalliseen tuotantoon yhä voimakkaammin vaikuttavan *tieteellis-teknisen kumouksen saavutuksia*. Tieteellis-tekninen kumous avaa mahdollisuuksia tuotantomenetelmien radikaaliseen uusimiseen, periaatteellisesti uusien, entistä tehokkaampien työvälineiden ja edistyksellisten materiaalien luomiseen, synnyttää uusia aloja ja tarjoaa ennen näkemättömät mahdollisuudet koko tuotannollisen toiminnan tehokkuuden lisäämiseen.

Kapitalistisissa maissa porvaristo käyttää tämän kumouksen saavutuksia omien luokkaetujensa hyväksi. Tieteellis-tekninen kumous kärjistää kuitenkin kapitalismille ominaisia sosiaalisia ristiriitoja. Niinpä esimerkiksi USA:ssa on menneinä vuosina tapahtunutta tiettyä työntuottavuuden kasvua seurannut työttömyyden lisääntyminen. Miljoonia työtätekeviä on heitetty tehtaista kadulle.

Luokkaristiriitojen kärjistymistä todistaa myös lakoliikkeen herkeämätön laajeneminen. USA:n työministeriön julkaisemien virallisten tietojen mukaan lakkojen johdosta menetettyjen miestyöpäivien määrä on lisääntynyt 97 miljoonasta (vuosina 1961–65) lähes 220 miljoonaan vuosina 1966–70.

Vain sosialistinen järjestelmä luo tieteellis-tekniselle edistykselle rajattomat mahdollisuudet. Erotukseksi kapitalistisesta taloudesta sosialistisen tuotannon pysyvästi nopea kehitysvauhti takaa neuvostoihmisille täys-

työllisyyden, vaikka työn tuottavuuden kasvu kiihtyykin.

Nimenomaan sosialismin ansiosta ja vain yhteiskuntajärjestelmämme puitteissa tieteellis-tekninen kumous on kehittyvä täydellisesti ja kaikinpuolisesti, ja sen tulokset koituvat kaikkien työtätekevien hyväksi.

Ohjeluonnoksessa edellytetään kehitettäväksi nopeimmin teollisuusaloja, joista tekninen edistys riippuu. Näitä ovat sähkövoimatalous, kemiallinen ja petrokemiallinen teollisuus, koneenrakennus, kojeteollisuus, automaattivälineiden, tietokoneiden ja paljon työvoimaa vaativien töiden koneellistumisessa tarvittavien välineiden tuotanto. Näiden alojen tuotantoa aiotaan viisivuotiskaudella lisätä yhteensä 67 prosenttia.

Tieteellis-teknisen kumouksen tarjoamien mahdollisuuksien käyttäminen vaatii yhä suurempia menoja. Mutta valtiolla on kehityksensä kussakin vaiheessa käytettävissä vain tietty määrä varoja, jotka se voi suunnata näihin tarkoituksiin. Tästä johtuu, että on valittava tieteellis-teknisen edistyksen suunnista tärkeimmät ja kehitettävä ensisijaisesti niitä, määriteltävä yhtenäinen valtion tekninen politiikka ja noudatettava sitä johdonmukaisesti. Tämän politiikan päätehtävät on selostettu ohjeluonnoksessa.

Ensimmäisenä tehtävänä on laadullisesti uusien työvälineiden, materiaalin ja paremman teknologian luominen. Toistamatta tunnettuja ratkaisuja on pidettävä suuntaimenä maailman parhaita malleja korkeampaa laatutasoa. Vain siten voidaan luoda koneita ja laitteita, jotka vastaavat kommunismin aineellis-teknisen perustan rakentamisen vaatimuksia, ja taata täydellinen voitto kapitalismin kanssa käytävässä taloudellisessa kilvoittelussa.

Toisena tehtävänä on uusia ja vaihtaa nopeammin vanhentuneet koneet ja laitteet. Tulevana viitenä vuotena käyttöön otettavien uusien tuotantovarantojen osuus tulee vuonna 1975 olemaan teollisuudessa 46 % ja

maataloudessa 60 0/0. Tämä kohottaa huomattavasti tuotannon teknistä tasoa. Uutta tekniikkaa koskevien suunnitelmien täyttäminen on muodostuttava tärkeimmäksi kriteeriksi tarkasteltaessa tuotantolaitosten toimintaa samoin kuin sosialistisen kilpailun tuloksia kaikilla kansantalouden aloilla.

Ensivuoroisia tehtäviä on paljon työvoimaa vaativien töiden laaja koneellistaminen, minkä ansiosta voidaan mahdollisimman suuressa määrin korvata käsityö koneityöllä. On saatettava päätökseen tärkeimpien tuotantoprosessien täyskoneellistaminen teollisuudessa, rakennus- ja maataloudessa ja liikenteessä. On siirryttävä laajemmassa mitassa kokonaisten konesysteemien suunnitteluun ja sovellettava laajalti automaattisia ohjausjärjestelmiä.

Täytyy kaikin tavoin laajentaa myös kemian käyttöä kansantaloudessa, käyttää teollisuuden ja maatalouden johtavilla aloilla laajemmalti kemiallisia tuotteita ja aineita sekä kemiallisia teknologisia prosesseja. Tämä on tärkeimpiä yhteiskunnallisen tuotannon tehokkuuden kohottamista edistäviä tekijöitä.

Tuotantovolyymien jatkuva kasvu ja tuotannon tehokkuuden kaikkinaiseen kohottamiseen liittyvät tehtävät vaativat kokonaisasennoitumista paitsi perustuotannon myös sen rinnakkaisten tuotantolajien kehittämiseen. Ei pidä unohtaa liioin varastointia ja pakkausta, joiden tilasta riippuu suuressa määrin raaka-aineiden, tarvikkeiden ja valmiiden tuotteiden säilyminen ja säästö.

Itsekannattavuuteen perustuvien suhteiden koko järjestelmän mm. tuotteiden taloudellisesti perusteltujen hintojen sekä tuotantolaitosten rahoittamis- ja luotonantomuotojen tulee edistää teknisen kehityksen nopeuttamista.

Teknisen, taloudellisen ja sosiaalisen edistyksen nopeuttamisessa on suuri merkitys *tieteellä*. Tiede voi täyttää tehtävänsä menestyksellisesti vain siinä tapauk-

sessä, että suoritetaan nopeasti koko työkompleksi alkaen tieteellisistä tutkimuksista ja teknisistä ratkaisuisista aina niiden tulosten tuotannolliseen soveltamiseen.

Arvostamme korkealle tiedemiestemme panoksen kottimaamme talous- ja puolustuspotentiaalin kartuttamisen hyväksi. Tiedemiehillämme — teoreetikoilla ja kokeilijoilla — on antoisaa tieteellistä työtä varten tarvittavat olot.

Emme ole kuitenkaan aina tyytyväisiä tutkimustuloksiin. Eräiden akateemisten sekä eri alojen tutkimuslaitosten ja korkeakoulujen suorittamat tutkimukset eivät riitä ratkaisemaan tieteellis-teknisen edistyksen tärkeitä ongelmia.

Tieteellisten tutkimusten tuloksellisuuden kohoaminen riippuu tieteellisen työn tekijöiden luovasta aktiivisuudesta. Ilmeisesti on kehitettävä myös tiedemiesten palkkausjärjestelmää siten, että siinä otettaisiin suuremmassa määrin huomioon kunkin työntekijän todelliset suoritukset tieteellis-teknisen edistyksen hyväksi. Se tulee myötävaikuttamaan edistävää myös tieteellisen työn tekijäin kaaderien koostumuksen ja tutkimusten tuloksellisuuteen. Tuotannollisten yhtymien tulee esittää huomattavaa osaa tieteen ja tuotannon yhteyksien lujittamisessa. Tarkoituksenmukaista on keskittää käytäntöä palvelevien tieteellisten tutkimusten suunnittelu ja suoritus, konstruointi- ja kokeilutyöt yhtymien toimipiiriin, mikä takaa tieteellisten saavutusten nopean soveltamisen käytäntöön.

Puolueen omaksuma linja *tuotannon voimaperäistämiseen* edellyttää yhteiskunnallisen työn tuottavuuden huomattavaa kohottamista, raaka-aineiden ja materiaalien säästöä, tuotantovarantojen käytön parantamista sekä perussijoitusten tehokkuuden kohottamista uuden tekniikan käytäntöönoton, tuotannon tieteellisen järjestelyn ja kansantalouden johtamismenetelmien kehittämisen pohjalla.

Yhdeksänneksi viisivuotiskaudeksi on suunniteltu ko-

hotettavaksi *työn tuottavuutta teollisuudessa* 36 – 40 %, kun se edellisellä viisivuotiskaudella kohosi 32 %. Kolhooseissa ja valtiontiloilla on kohotettava työn tuottavuutta 37 – 40 %, kun vuosina 1966–70 se kasvoi 35 %. Rakennusosalalla työn tuottavuus kohoaa 36 – 40 % kasvun oltua edellisenä viisivuotiskautena 22 %. Näillä tehtävillä on ratkaiseva merkitys kansantalouden koko kehitysohjelmалlemme. Kansan elintason nousu riippuu välittömästi työn tuottavuuden kohoamisesta. Meidän on yhdeksäntenä viisivuotiskautena saatava työn tuottavuuden kohottamisen ansiosta 80 – 85 % kansantulon koko lisäyksestä.

Nämä työn tuottavuuden kasvun nopeuttamistehtävät ovat täysin reaaliset. Niiden täyttäminen taataan kohottamalla tuotannon käytössä olevien teknisten välineiden ja laitteiden määrää.

Työn koneellistamisen ohella on parannettava jatkuvasti työn järjestelyä, sovellettava laajemmin edistyksekkäimpiä työmenetelmiä ja supistettava jyrkästi työaikahäviöitä. Emme voi suvaita sitä, että työvuorojen sisäiset seisokkiajat ovat useissa teollisuuslaitoksissa 15 – 20 % koko työajasta. Erityistä huomiota on kiinnitettävä aputöiden, mm. kuljetus- ja kuormaustöiden järjestelyyn, koska niistä voidaan vapauttaa perustuotantoprosesseihin huomattava määrä työläisiä.

Tämä on tärkeää siksi, että työssä käyvän väestön prosenttiluvun ollessa korkea, emme voi odottaa tuotannon kasvavan mainittavasti työntekijämäärän lisäämisen avulla. Samoin on otettava huomioon, että työvoimavarojen lisäys tullaan uutena viisivuotiskautena suuntaamaan yhä enemmän kulttuuri- ja yleisöpalvelun piiriin.

On turvattava työläisten ja toimihenkilöiden työolojen ja työsuojelun parantaminen luomalla riittävät kapasiteetit nykyaikaisten työturvallisuus- ja työsuojelulaitteiden tuottamiseksi.

Suunnitellaan suoritettavaksi huomattavia toimenpi-

teitä *materiaalikulutuksen alentamiseksi tuoteyksikköä kohti*. Tämä tarjoaa taloudellemme valtavia säästömahdollisuuksia, joita ei vielä käytetä läheskään riittävästi.

Polttoaineen ja kivennäisraaka-aineiden sekä metallien tuotannon lisääminen vaatii tunnetusti suuria investointeja. Sen vuoksi säästämällä raaka-aineita ja tarvikkeita voidaan sekä alentaa tuotteiden tuotantokustannuksia että vähentää huomattavasti työvoiman ja perussijoitusten tarvetta. Tuotantomme ollessa niin laajaa raaka-aineiden ja tarvikkeiden säästöstä kertyy valtavia lisäreservejä.

Jotta materiaalikulutuksen alentamisessa saataisiin suurimmat tulokset, kaivataan uusia tieteellis-teknisiä ja rakennusratkaisuja, uusia raaka-aineiden käsittelymenetelmiä. Tuotteiden painoa on vähennettävä. Kuten tunnettua tuotteen huomattava paino ei ole suinkaan osoitus sen korkeista teknisistä ominaisuuksista, päinvastoin. Teknisesti edistyksellisin on useimmiten kevyempi esine. Jotta voitaisiin vähentää koneen painoa säilyttäen ja jopa parantaen sen teknisiä arvoja, on kohotettava rakennusratkaisuja sekä tuotannon yleisteknisistä tasoa. Materiaalin ominaiskulutuksen alentamisen tulee siten muodostua yhdeksi tuotannon tieteellis-teknisen tason arvostelukriteeriksi kyseisellä alalla ja jokaisessa tuotantolaitoksessa. Työ on järjestettävä niin, että raaka-aineista tuotettaisiin enemmän valmiita tuotteita. Teknologiassa ja tuotannon järjestelyssä laajalti käytettävien nykyaikaisten tieteellisten menetelmien ohella on suurimerkityksistä säästävyys ja materiaalien tarkka kirjaaminen. Tämä on otettava huomioon jokaisen tuotantolaitoksen suunnitelmassa.

On tehtävä suuri työ *tuotantokapasiteettien ja perusvarantojen käytön parantamiseksi*. Sanottakoon, että useilla aloilla on monissa tuotantolaitoksissa vielä havaittavissa varantojen tuotoksen alentumista, ts. perusvarantojen kutakin ruplaa kohti valmistettavien tuotteiden määrän supistuminen.

Varannoista saatavan tuotoksen taso riippuu suuresti rakennustöiden suunnittelun laadusta ja kustannuksista. Meidän on lähdettävä siitä, että tuotoksen suuruuden perustuotantovarojen kutakin ruplaa kohti, kannattavuuden ja työn tuottavuuden on uusissa tuotantolaitoksissa oltava korkeampi kuin vanhoissa. Tämä vaatii suunnittelu- ja rakennusjärjestöiltä tehokkaampia teknisiä ratkaisuja, rakennusaikojen ja -kustannusten huomattavaa supistumista ja teollisuudelta käyntiin pantujen varantojen nimelliskapasiteettien nopeampaa saavuttamista.

Sanotusta ilmenee, että on pyrittävä kaikkien eri tehokkuusosoitimien (työn tuottavuuden, materiaalikulutuksen ja varantojen ominaistuotoksen) parantamiseen, jotta viime kädessä saataisiin mahdollisimman suuri säästö kaikessa yhteiskunnallisen työn kulutuksessa.

Ohjelmaluonnoksessa edellytetty tuotannon kasvu ja tämän tehokkuuden kohoaminen luovat vankan perustan laajan *sosiaalisen ohjelman* toteuttamiselle yhdeksän viisivuotissuunnitelman aikana. Tämä ohjelma edellyttää:

sarjan toimenpiteitä kaikkien väestökerrosten elinolojen parantamiseksi;

työvoimavarojen järkipäisempää käyttöä, työolojen jatkuvaa parantamista;

väestön tulojen kasvun lisäämistä entisestään samalla kun kehitetään tulonjakomekanismia sekä työntekijöiden työn palkkauksen ja taloudellisen kannustuksen järjestelmiä;

nousevan polven kasvatukseen, suuriperheisten avustamiseen sekä naisten työ- ja elinolojen parantamiseen myönnettävien varojen huomattavaa lisäämistä;

väestön sivistyksellisen-tekni- tason jatkuvaa kohottamista, yleisen keskikouluoppivelvollisuuden lopullista voimaansaattamista;

maaseutu- ja kaupunkiväestön elintason oleellista lähentämistä.

Kansan elintason kohoamista kokonaisuutena luonnehtii se, että väestön reaalityulojen kokonaissumma uutena viisivuotiskautena lisääntyy 72 miljardia ruplaa, kun se viime viisivuotiskaudella kasvoi 54 miljardia ruplaa. Asukasta kohti laskettuna reaalityulot lisääntyvät noin 30 prosenttia.

Vihollisemme parhaavat sosialismia yrittäen uskotella asioihin perehtymättömille, että pitkälle kehitetty työn järjestely ja työntekijöiden kiinnostus kykyjensä ilmaisemiseen ja kehittämiseen eivät ole sovittavissa sosialistiseen järjestelmään. Todellisuudessa sosialismi ja kommunismi tietävät vapaan luovan työn kukoistusta. Sosialistinen valtio luo suunnitelmallisesti edellytyksiä jokaisen työntekijän työn tuottavuuden kasvulle, hänen ammattipätevyytensä kohottamiselle ja tältä pohjalta turvaa koko väestön tulojen kasvun ja elintason nousun. Paljon on jo tehty. Yhdeksännellä viisivuotiskaudella tullaan tekemään vielä enemmän yhteiskuntamme kaikkien työihmisten hedelmällisen toiminnan hyväksi.

Neuvostoliiton talous on kaikissa kehityksensä vaiheissa ilmentänyt näkyvästi kiistatonta etevämmyyttään kapitalistiseen talouteen verrattuna.

Tämän etevämmyyden ansiosta on voitu historiallisesti lyhyessä ajassa luoda teknisesti nykyaikainen suurteollinen perusta, valmentaa kansantalouden kaikille aloille korkeasti pätevien työntekijöiden monimiljoonainen armeija ja ottaa mukaan taloudelliseen kiertoon jättimäiset luonnonvarat. Taloutemme ei tunne pulia, lamakausia eikä muita taloudellisia järkytyksiä.

Maamme varma eteneminen saa ilmauksensa ennen kaikkea taloudellisen kasvun vauhdikkuudessa ja tuotannollisen potentiaalin nopeassa karttumisessa. Seuraavassa tietoja viime ajalta vuosi 1970 mukaanluettuna.

Kun Amerikan Yhdysvalloilta meni kansantulon kaksinkertaistamiseen 20 vuotta, Englannilta yli 30 ja Saksan liittotasavalta lähes 15 vuotta, niin Neuvostoliitolta siihen meni yhteiskunnallisen tuotannon valtavien mittasuhteiden oloissa 10 vuotta.

Kun USA tarvitsee teollisuuden tuotantovolyymin kaksinkertaistamiseen 18 vuotta, Englanti 22 vuotta ja Saksan liittotasavalta yli 11 vuotta, niin Neuvostoliitto selvisi siitä 8 ja puolessa vuodessa.

Kun USA kykeni kaksinkertaistamaan tuotannolliset perusvarannot 22 vuodessa, Englanti 19 vuodessa ja Saksan liittotasavalta 10 vuodessa, teki Neuvostoliitto saman 8 vuodessa.

Tällaisia ovat sosialistisen talouden askeleet. Ne osoittavat vakuuttavasti kansantaloutemme kehityksen suunnitelmallisuutta ja dynaamisuutta. Tällaista dynaamisuutta ei tunne yhdenkään mainitun kapitalistisen maan talous.

Kahden vastakkaisen yhteiskuntajärjestelmän taloudellisen kilvoittelun kentällä meillä on edessämme vielä pitkä ja sitkeä kamppailu. Me kommunistit olemme varmoja tämän kamppailun päättyvän lopulta sosialismin hyväksi.

Viisivuotissuunnitelmassa asetettävien tehtävien täytäminen turvaa taloutemme uuden nousun, mahdollistaa neuvostoihmisten elintason huomattavan kohottamisen.

III AINEELLISEN TUOTANNON KEHITYS

Toverit! Ohjelmaluonnoksessa on esitetty aineellisen tuotannon kaikkien alojen laaja kehitysohjelma. Keskittelen muutamia tärkeimpiä tehtäviä.

Teollisuus. Teollisuustuotannon volyymi on suunniteltu kohotettavaksi 528 – 544 miljardiin ruplaan vuonna 1975. Muistutan, että 1965 valmistettiin tuotteita 248 mrd. ruplan arvosta. Maamme teollisuustuotanto kasvaa siten kymmenessä vuodessa yli kaksinkertaisesti.

Tuotannon herkeämätön kasvu on teollisuutemme kehityksen lainomaisuus. Uudella viisivuotiskaudella on suunniteltu kehitettäväksi nopeasti kaikkia teollisuusaloja. Esitän muutamia numeroita, joista näkyy, miten teollisuustuotanto on kasvanut kolmella viisivuotiskaudella. Niinpä teollisuuden tuotto kasvoi seitsemännellä viisivuotiskaudella 84 miljardia ruplaa, kahdeksannella 125 miljardia, ja yhdeksännellä viisivuotiskaudella se käsittää jo 151 – 171 miljardia ruplaa.

Raskas teollisuus on ollut ja pysyy maan taloudellisen mahdin, kansan elintason nousun perustana. Se takaa teknisen edistyksen, koko kansantalouden ja muun muassa maatalouden ja kulutushyödykkeiden tuotantoon liittyvien alojen kehityksen samoin kuin neuvostovaltion puolustuskunnan lujittamisen. Nämä tehtävät ovat kansallemme ensiarvoisen tärkeitä. Olemme varmoja, että raskaan teollisuuden työntekijät selviytyvät niistä kunnialla.

Ennen kaikkea on puhuttava *polttoaine- ja voimatalousaloista*. Näiden alojen tehtävänä on tyydyttää kansantalouden ja väestön kasvava polttoaineiden ja sähkövoiman tarve sekä parantaa polttoaine- ja energiataseen rakennetta.

Polttoaineiden ja sähkövoiman tuotantoluvut uudella viisivuotiskaudella käyvät ilmi seuraavasta asetelmasta.

	Tuotantovolyyymi		Tuotannon lisäys	
	v. 1970	v. 1975 ohjeluonnoksen mukaan	8:nneksi 5-vuotis-kaudella	9:nneksi 5-vuotis-kaudella
Sähköenergiaa mrd. kWh	740	1030-1070	233	290-330
Maaöljyä (ilman kaasukondensaattia) milj. tn	349	480-500	107	131-151
Luonnonkaasua — mrd. kuutiometriä	198	300-320	70	102-122
Kivihiiltä milj. tn	624	685-695	46	61-71

Viiden vuoden kuluessa otetaan käyttöön 65—75 milj. kilowattia uusia voimalaitoskapasiteetteja. On tärkeää todeta, että atomivoimalat antavat 12 % tehokapasiteettien koko lisäyksestä.

Uudella viisivuotiskaudella ryhdymme toteuttamaan laajaa atomivoimaloiden rakennusohjelmaa ennen muuta maan Euroopanpuoleisessa osassa, missä polttoainevarat ovat rajoitettuja. Tuon ohjelman mukaan otetaan 10 — 12 vuoden kuluessa käyttöön uusia atomivoimalakapasiteetteja 30 milj. kW, mikä supistaa kivihiiliteollisuuden investointeja 3 mrd. ruplaa. Viime viisivuotiskaudella emme voineet ryhtyä toteuttamaan tällaista ohjelmaa, koska koneenrakennusteollisuus ei vielä ollut valmis tuottamaan tarpeeksi atomivoimalakalustoa.

Sähkövoimatalouden kehityksessä tapahtuu yhdeksännellä viisivuotiskaudella muitakin perusuonteisia muutoksia, joiden tulee jouduttaa teknistä edistystä tällä alalla. Lämpövoimatalouden alalla suunnitellaan

rakennettavaksi suuria aina 4 miljoonan kilowatin voimalaitoksia koneyksikköteholtaan ei ainoastaan 300 vaan myös 500, 800 ja 1200 megawattia. Siten päästään merkittävään polttoainesäästöön ja kohotetaan jyrkästi työn tuottavuutta voimataloudessa.

Viime viisivuotiskaudella luotiin maan Euroopanpuoleisen osan yhdistetty voimansiirtoverkko. Nyt jatketaan koko Neuvostoliiton yhtenäisen voimansiirtoverkoston luomista. Voimme piakkoin siirtää sähköä Siperiasta ja Kazahstanista Euroopanpuoleisille alueille. Melkein kaikki kolhoosit ja valtiontilat liitetään valtion voimaverkkoihin.

Yhdeksännellä viisivuotiskaudella pannaan laajassa mitassa käyntiin öljyn tuotanto uusilla suurilla Tjumenin ja Mangyshlakin öljyalueilla, mistä suunnitellaan saatavaksi 75 % öljyn tuotannon koko lisäyksestä. Maan Euroopanpuoleisen osan vanhoilla öljyntuotantoalueilla on tärkeimpänä tehtävänä öljyn täydellisempi pumppaus maan uumenista. Siinä tarkoituksessa on käytettävä laajemmin tehokkaita öljykerrostumiin vaikuttamisen menetelmiä. Erittäin suuri luonnonkaasun tuotannon lisäys saadaan aikaan pääasiallisesti ottamalla käyttöön uusia ainutlaatuisia esiintymiä Orenburgin alueella, Komin ASNT:ssa, Tjumenin alueella sekä Uzbekian ja Turkmenian liittotasavalloissa. Näistä esiintymistä tulee maan tärkeimpiä kaasuntuotantokeskuksia. Rakennetaan suuriläpimittaisia putkijohtoja, joiden avulla voidaan tehokkaammin siirtää tuhansien kilometrien päähän valtavia öljy- ja maakaasumääriä tuotantoalueilta tärkeimmille kulutusalueille.

Öljynjalostusteollisuudessa on omistettava erityistä huomiota korkealaatuisten öljynjalosteiden: etupäässä alhaisen rikkipitoisuuden omaavan dieselpolttoaineen, korkeaoktaanisen autobensiinin ja tehokkaita lisäaineita sisältävien voiteluöljyjen tuotantoon.

Ohjeluonnoksessa on suunniteltu kivihiihiteollisuuden teknisen kaluston uusiminen silmämääränä hiilen tuo-

tantokustannusten huomattava alentaminen ja kaivosmiesten työolojen parantaminen. Eniten laajenee hiilen louhinta suurista avolouhoksista: tuolla menetelmällä louhitaan noin kolmasosa kaikesta kivihielestä. Raskaiden töiden, varsinkin maanalaisten töiden yhtenäisko-neellistaminen ja automatisointi mahdollistaa työntuotavuuden kohottamisen hiiliteollisuudessa n. 40 % vastaavan luvun oltua viime viisivuotiskautena 20 %. Tämä merkitsee, että uudella viisivuotiskaudella tapahtuvaan 11 %:n suuruiseen hiilen tuotannon kasvuun päästään työntekijäin luvun vähentyessä samalla 20 %.

Toinen laaja tuotantoalojen ryhmä, jonka kehitystä tulee tarkastella, on *raaka-ainealat*. Niiden päätehtävänä on toimittaa kansantaloudelle riittävä määrä ja lajivalikoima korkealaatuisia, lopullista jalostusta varten mahdollisimman pitkälle esijalostettuja raaka-aineita ja tarvikkeita.

Ohjeluonnos edellyttää seuraavia tärkeimpiä raaka-aine- ja materiaalityyppien tuotantolukuja.

Tuotantovolyyymi Tuotannon lisäys

	v. 1970	v. 1975 ohjeluon- noksen mukaan	8:nnellä 5-vuotis- kaudella	9:nnellä 5-vuotis- kaudella
Terästä, milj. tn	116	142-150	25	26-34
Kemian- ja petrokemiallisen teollisuuden tuotteita, mrd. rpl.	21,1	36,2	9,3	15,1
Muoveja ja tekohartseja, tuhatta tn	1672	3457	869	1785
Tekokuituja, tuhatta tn	623	1050-1100	216	427-477
Selluloosaa, tuhatta tn	5110	8490	1875	3380
Paperia, tuhatta tn.	4185	5560	954	1375
Sementtiä, milj. tn.	95	122-127	23	27-32

Raudan ja teräksen tuotanto kasvaa viisivuotiskaudella 28 %, ei-rautametallien 40 %.

Koneistojen yksikkötehot rauta- ja terästeollisuudessa kasvavat huomattavasti. On suunniteltu jatkettavaksi 3200 kuutiometrin suuruisten masuunien rakentamista ja v. 1975 rakennetaan masuuni, jonka tilavuus on 5000 kuutiometriä. Happikonverttereissa melloitetun teräksen osuus nousee 30 prosenttiin teräksen kokonaistuotannosta; konvertterien maksimikapasiteetti nousee 130:sta 350 tonniin. Teräksen jatkuvavalumenetelmää sovelletaan huomattavasti laajemmin.

Rautamalmia tullaan käyttämään pitemmälle esijalostetussa muodossa. Terästeollisuuden tulee toimittaa koneenrakentajille laajempi muoto- ja lajivalikoima valsaustuotteita vähimmäistoleranssein (tarkkuusaihiot), jotta koneenrakennuksessa päästäisiin niiden mahdollisimman vähäisellä työstöllä. Putkien tuotantoa tullaan kehittämään nopeutettua vauhtia, rakennetaan uusia tuotantokapasiteetteja suuriläpimittaisten kaasujohtoputkien, koneenrakennusteollisuuden tarvitsemien ohutseinämäisten putkien sekä öljy- ja kaasuteollisuudessa tarvittavien erikoislujien putkien valmistamiseksi.

Ohjelmaluonnoksessa määritellyn ei-rautametallien tuotantotason saavuttamiseksi on vietävä päätökseen Bratskin, Krasnojarskin ja Irkutskin alumiinitehtaiden rakennustyöt sekä Norilskin, Dzhezkazganin, Almalykin ja Gain kombinaattien laajennus- ja uusimistyöt. On kiinnitettävä lisättyä huomiota ei-rautametallurgian vankan raaka-aineperustan luomiseen. Timanttien, kullin ja muiden arvometallien tuotannon lisääminen on tärkeä tehtävä.

Niiden suunnattomien varojen, joita valtio on menneinä vuosina investoinut kemianteollisuuteen, on uudella viisivuotiskaudella tuotettava täysi hyöty. Väkilannoitteiden tuotanto nousee 90 miljoonaan tonniin, joista 80 prosenttia koostuu rikastetuista ja yhdistetyis-

tä lannoitteista. Tekokuitujen tuotanto suurenee enemmän kuin 1,7-kertaisesti, muovien ja tekohartsien kaksinkertaisesti, ja kotitalouskemikaalien tuotanto 1,9-kertaisesti.

Kemian tuotantoalojen kasvun ja teknisen tason luonnehtimiseksi mainitsen seuraavan esimerkin. Nevinnomyskin, Severodonetskin ja Novomoskovskin kemiankombinaatteihin asennetaan ammoniakkin tuotantolaitteistoja, joiden kapasiteetti on 400–500 000 tonnia vuodessa. Yksi tällainen laitteisto vastaa kapasiteetiltaan likipitään maan kaikkien ammoniakkitehtaiden tuotantoa v. 1948. Työn tuottavuus näillä laitteistoilla työkenneltäessä on kymmenen kertaa nopeampi kuin nykyisin toimivilla pienempitehoisilla laitteistoilla.

Kumiteollisuus kehittyi nopeasti. Autonrenkaiden tuotanto nousee vuoteen 1975 mennessä 50 miljoonaan kappaleeseen. Eri kautsulajien tuotanto kasvaa 1,7-kertaisesti.

Kemianteollisuuden joudutettua kehittämistä varten on äärimmäisen tärkeää kaikkien kemian tuotteiden – raaka-aineiden, kemiallisten materiaalien, puolivalmisteen ja valmiiden tuotteiden – valmistuksen täydelliseen keskinäiseen tasapainotilaan.

Metsä- ja puutavarateollisuudessa on kiinnitettävä erityistä huomiota puun täydellisempään hyväksikäyttöön. Puun käytön hyötysuhde on uutena viisivuotiskautena tarkoitus kohottaa sen kemiallisen ja mekaanisen yhteisjalostuksen tietä 75 prosenttiin. Tämän tuloksena puulevyjen tuotanto kasvaa 2,8–2,9 -kertaiseksi, ja selluloosan tuotanto 1,7-kertaisesti.

Koko kansantalouden teknisen uusimisen aineellisena perustana on *koneenrakennusteollisuus*. Sen päätehtävänä on toimittaa kaikille aloille näiden tarvitsemäärä korkeatehoisia koneita ja kalustoa. Uusien koneiden työtehon täytyy olla korkeampi, kun taas työtehoyksikön hinnan täytyy laskea.

Ohjeluonnos edellyttää seuraavia koneenrakennusteollisuuden tuotantomääriä:

	Tuotantovolyymit		Tuotannon lisäys	
	v. 1970	v. 1975 ohjeluonnoksen mukaan	8:nneellä 5-vuotis-kaudella	9:nneellä 5-vuotis-kaudella
Koneenrakennuksen ja talliteollisuuden tuotto, mrd. rpl.	88	148	37	60
Autoja, tuhatta kpl.	916	2000-2100	300	1084-1184
siitä henkilöautoja — tuhatta kpl.	344	1200-1300	143	856-956
Kojeita, automatisointilaitteita ja niiden varaosia, milj. rpl.	3102	6155	1684	3053
Kevyen ja ravintoaineteollisuuden koneita ja kalustoa, milj. rpl.	771	1564	263	793
Maatalouskoneita milj. rpl.	2115	3500	619	1385
Traktoreita				
tuhatta kpl.	458,5	575	104	116,5
milj. hv	29,4	53	8,4	23,6
Leikkuupuimureita, tuhatta kpl.	99,2	138	13,4	38,8

Koneenrakentajat saavat tehtäväkseen turvata täydellisemmin kaikki kansantalouden alat välineistöllä raskaan käsityön koneellistamiseksi ja ennen kaikkea toimittaa riittävästi koneita kaikkien alojen, eritoten maatalouden, tärkeimpien tuotantohaarojen täyskoneellistamiseksi. Maatalouskoneiden tuotantoa on suunniteltu lisättäväksi vuoteen 1975 mennessä 65 prosenttia ja traktorien tuotantoa 25 prosenttia, samalla kun niiden nimikkeistöä laajennetaan ja yksikkötehoa kohotetaan huomattavasti.

Kojeiden ja automatisointivälineiden tuotanto laajenee

kaksinkertaisesti ja tieteellisten kojeiden valmistus kehittyi huomattavasti. Tietokoneiden tuotanto kasvaa 2,6-kertaisesti.

Uudella viisivuotiskaudella tapahtuu suurta edistystä kotimaisen autoteollisuuden kehittämisessä. Tehtävänä on saattaa tehdastuotantoasteelle 22 uutta kuorma-auto- ja vetovaunumallia ja suurentaa niiden kantavuutta. Viisivuotissuunnitelmassa tullaan laatimaan toimenpiteet kuorma-autojen ja pyörätraktoreiden perävaunun tuotannon lisäämiseksi. Viisivuotiskauden suurimpia rakennuskohteita on Kaman autotehdas, jonka suunniteltu vuosituotanto on 150 000 dieselautoa ja autojunaa.

Parhailtaan käynnistetään Volgan autotehdasta, jonka rakennustyöt viedään päätökseen vuonna 1972. Tämän tehtaan suunniteltu kapasiteetti on 660 000 henkilöautoa vuodessa. Moskvitsh-autojen tuotanto lisääntyy kaksinkertaiseksi, kun Leniniläisen komsomolin nimeä kantavan Moskovan autotehtaan uusimistyöt saatetaan päätökseen. Näiden autojen vuosituotanto nousee 200 000:een. Uusi Izhevskin tehdas, jonka lopullinen vuosikapasiteetti on suunniteltu 200 000 autoksi, tuottaa jo tänä vuonna 70 000 autoa. Kaiken tämän tuloksena henkilöautojen tuotanto saadaan vuoteen 1975 mennessä kohoamaan 1,2–1,3 miljoonaan kun vuonna 1970 valmistettiin 344 000.

Jotta koneenrakennusteollisuus voisi selviytyä sille asetetuista suurista tehtävistä, on joudutettava myös itse koneenrakennusteollisuuden teknistä uudistamista. Ratkaisevaa osaa tässä esittää työkalu- ja työkoneteollisuus. Uudella viisivuotiskaudella parannetaan suuresti kalustovalikoiman rakennetta: suurennetaan puristin- ja takomo-, valimo- ja hitsauskoneistojen, hioma- ja hienohiomakoneiden sekä myös tarkkuus- ja erikoistarkkuuskoneiden osuutta. Automaatti- ja puoliautomaattikoneikkojen tuotanto koneenrakennusteollisuutta varten kasvaa 1,6-kertaisesti. Tullaan valmistamaan 3,5

kertaa enemmän numero-ohjattuja työkoneita, jotka mahdollistavat työn tuottavuuden nousun kolmin-kertaiseksi.

Koneenrakennusteollisuuden tekninen taso kohoaa huomattavasti, kun toimivien tehtaiden vanhentuneen kaluston tilalle asennetaan uusi. Siihen menee 25 – 30 % kaikesta metallintyöstökoneiden tuotannosta ja ainakin 30 % puristin- ja takomokoneista.

Koneenrakennusteollisuuden nopean kehityksen tärkeänä ehtona uudella viisivuotiskaudella on, että pidetään määrätietoisesti linjana entistä pitemmälle menevää tuotannon erikoistumista. Tullaan kehittämään pääasiallisesti pitkälle automatisoituja erikoistuneita tuotantolaitoksia. Keskitettyjen ja erikoistuneiden tuotantolajien laajan kehityksen täytyy perustua koneenosien, osayhdistelmien ja työkalujen mahdollisimman suureen yhdenmukaistamiseen ja teknologisten prosessien tyypitykseen. Samaan aikaan on huomattavasti laajennettava tehtaiden nosto- ja kuljetuslaitteiden, koneellisten työkalujen, erikoiskaluston ja teknologisten varusteiden tuotantoa.

Työvuorokertoimen kohottaminen muodostuu koneenrakennusteollisuudessa suureksi reserviksi. Sen ansiosta voidaan SNTL:n valtion suunnittelukomitean laskelmien mukaan valmistaa 7 – 8 miljardin ruplan arvosta lisätuotteita ja säästää noin 6 – 7 miljardia ruplaa perussijoituksissa. Työvuorokertoimen kohottamisen tärkeänä edellytyksenä on töiden koneellistaminen, jonka tuloksena voidaan siirtää työvoimaa raskaista apuöistä ammattitaitoa vaativaan työhön toisessa työvuorossa.

Ohjeluonnoksen edellyttäessä neuvostokansan aineellisen elintason huomattavaa nousua kasvavat vastaavasti *kulutushyödykkeitä tuottavien alojen* tehtävät ja merkitys.

Ohjeluonnos edellyttää näiden alojen kohdalla seuraavia tuotantolukuja.

	Tuotantovolyyymi		Tuotannon lisäys	
	v. 1970	v. 1975 ohjeluon- noksen mukaan	8:nnellä 5-vuotis- kaudella	9:nnellä 5-vuotis- kaudella
Kevyen teollisuuden tuot- teita, kulttuuri- ja joka- päiväisen elämän tarvik- keita, sekä talouksesineitä, mrd. rpl.	76,5	112,4	27,4	35,9
Huonekaluja, mrd. rpl.	2,8	4,55	1,0	1,75
Jääkaappeja, tuhatta kpl.	4140	6686	2465	2546
Kankaita, mrd. neliometriä	8,9	10,5-11	1,4	1,6-2,1
Nahkajalkineita, milj. paria	676	800-830	190	124-154
Ravintoaineteollisuuden, lihan-, maidon- ja ka- lanjalostusteollisuuden tuotteita mrd. rpl.	78,8	106,6	19,3	27,8

Suunnittelun kasvun turvaamiseksi näiden tavaroiden tuotannossa on tehostettava kevyen- ja elintarviketeollisuuden tuotantolaitosten teknistä varustautuneisuutta. Konekaluston tuotanto niitä varten lisääntyy kaksinkertaisesti. Niinpä tekstiiliteollisuudessa otetaan käyttöön suuritehoisia väärtinättömiä kehruukoneita, syöstävättömiä kutomakoneita, viimeistelykoneita, puoli- ja täysautomaattikoneikkoja sekä muuta kalustoa, joka lisää työn tuottavuutta puolitoista-kaksinkertaisesti. Uudella kalustolla on korvattava suunnilleen kolmannes nykyisestä kehruu- ja kutomakonekannasta. Ravintoaineteollisuus saa täysautomaattisoituja ja koneellistettuja linjoja raaka-aineiden jalostusta, tavaroiden pullotusta, punnitusta ja pakkausta varten. Yhdeksän- viisivuotiskauden mitä huomattavin tehtävä on kevyen ja ravintoaineteollisuuden varustaminen nykyikäisillä koneilla ja laitteilla. Ja meidän tulee ratkaista tämä tehtävä.

Kevyen ja raaka-aineteollisuuden raaka-ainepohja laajenee oleellisesti. Uusien tekoaineiden valmistusta lisätään ja maatalouden raaka-ainetoimitukset kasvavat.

Kaikki tämä mahdollistaa kankaiden tuotannon

lisäämisen 19–24 %/o, trikootuotteiden 47 %/o ja jalkineiden tuotannon 18–23 %/o.

Ravintoaineiden tuotanto kasvaa oleellisesti. Suunnitelman mukaan v. 1975 tuotetaan lihaa 40–43 %/o ja kalatuotteita 47 %/o enemmän kuin vuonna 1970. Liha- ja kalatuotteiden valikoima on samalla parannettava huomattavasti.

Ohjeluonnos edellyttää kulttuuri- ja jokapäiväisen elämän tarvikkeiden tuotannon laajentamista 1,8-kertaisesti. Viisivuotissuunnitelmaa laadittaessa SNTL:n valtion suunnittelukomitean, liittotasavaltojen, ministeriöiden ja keskusvirastojen tulee vielä kerran tutkia mahdollisuuksia näiden tavaroiden tuotannon lisäämiseksi vielä enemmän, jotta voitaisiin täydellisemmin tyydyttää niiden kysyntä.

Kulutustavaroiden tuotannon kehittämisessä tulee raskaan teollisuuden esittää tärkeää osaa. Sen kaikki alat tuottavat v. 1975 näitä tavaroita lähes kaksi kertaa ja koneenrakennusteollisuus 2,2 kertaa niin paljon kuin vuonna 1970. Kulutustavaroiden tuotanto paikallisen teollisuuden laitoksissa kasvaa huomattavasti.

Tuotannon valtaiset mittasuhteet ja nykyinen tieteellistekninen edistys asettavat yhä suurempia vaatimuksia teollisuuden toiminnan järjestelylle. Erikoisen tärkeää on ministeriöiden, yhtymien ja teollisuuslaitosten joustava ja kitkaton työskentely, alihankintasuomusten tinkimätön täyttäminen, kansantalouden ja väestön tarpeiden huolellinen tutkiminen, tuotannon nopea ja joustava uudestijärjestely näiden tarpeiden muutoksia vastaavasti, syvä vastuuntunto valtiota ja kansaa kohtaan tieteen ja tekniikan uusimpien saavutusten soveltamisesta tuotantoon.

Olemme varmoja siitä, että teollisuutemme palveluksessa olevat työläiset, insinöörit ja teknikot tulevat kuten ennenkin olemaan kärkijoukkona kamppailtaessa uudesta tekniikasta, edistyksellisestä tuotannon järjestelystä ja korkeammasta työn tuottavuudesta.

Maatalous. Korkealle kehittynyt maatalous on kommunismin aineellis-teknisen perustan erottamaton osa, kansan elintason nopean kohottamisen välttämätön ehto.

Seuraavat tärkeimmät tuotantoluvut luonnehtivat maatalouden kehitystä nykyisellä viisivuotiskaudella.

	Keskimääräinen vuosituotanto vuosina 1971-75	Tuotannon keskimääräinen vuosittainen lisäys 9:nneellä 5-vuotiskaudella
Maatalouden tuotantovolyymi mrd. rpl.	96-98	15,7-17,7
Tärkeimmät tuotelajit:		
viljaa, milj. tn	195	27,5
raakapuuvillaa, milj. tn	6,75	0,65
lihaa (teuraspaino), milj. tn	14,3	2,7
maitoa, milj. tn	92,3	11,8
kananmunia, mrd. kpl.	46,7	10,9
villaa, tuhatta tonnia	464,0	67

Maatalouden on määrä tuottaa yhdeksännellä viisivuotiskaudella lähinnä samoilta viljelyaloilta vuosittain keskimäärin 16-18 miljardin ruplan arvosta enemmän tuotteita kuin viime viisivuotiskaudella.

Keskeiseksi ongelmaksi jää edelleenkin viljan tuotannon lisääminen. Jyväviljojen satoja on viidessä vuodessa kohotettava vähintään 400 kg hehtaarilta. Tehtävä on vaikea, mutta se voidaan täyttää.

Ohjeluonnos edellyttää karjakannan kasvua, karjan ja siipikarjan tuottoisuuden kohottamista, lihan, maidon, villan ja muiden tuotteiden tuotannon lisäämistä.

Maatalouden nousun ratkaisevana ehtona on sen aineellisteknisen perustan lujittaminen, maataloustuotannon kaikinpuolinen voimaperäistäminen.

Ohjeluonnos edellyttää traktorien, leikkuupuimurei-

den, autojen, maatalouskoneiden ja muiden tarvikkeiden ja teknisten välineiden toimituksia maataloudelle täysin NKP:n KK:n heinäkuun (1970) täysistunnon päätöstä vastaavasti.

Maatalouden konetehto kasvaa viidessä vuodessa 161 miljoonaa hevosvoimaa eli 1,5-kertaisesti, traktorikanta 540 000:lla eli 27 %. Kolhooseihin ja valtioneuvoille alkaa saapua Volgogradin, Harkovin, Minskin, Tsheljabinskin ja Altain traktoritehtaiden sekä Leningradin Kirov-koneenrakennustehtaan tehokkaita traktoreita, korkeatehoisia leikkuupuimureita ja muita koneita. Kone- ja kalustotoimitukset paljon työvoimaa vaativien prosessien koneellistamiseksi ja ihmistyön helpottamiseksi karjataloudessa lisääntyvät huomattavasti.

On itsestään selvää, että nykyaikainen tehokas konekalusto vaatii oikeaa käyttöä ja kunnossapitoa. Selhoz-teknikayhtymän on parannettava tuntuvasti kolhoosien ja valtioneuvojen teknistä neuvontaa ja tuotannollista palvelua.

Sähkön kulutus maataloudessa kasvaa. Se nousee 75 miljardiin kilowattituntiin eli käytännöllisesti katsoen kaksinkertaistuu.

Uuden viisivuotiskauden tärkeitä tehtäviä on viljelykiertojen täydellinen käyttöönotto ja siirtyminen yksinomaan korkealaatuisten valiosiemmenten käyttöön kylvöissä.

Jalostuksen tulee esittää erittäin tärkeää osaa maanviljelyn ja karjanhoidon tuottoisuuden lisäämiseksi. Maa odottaa jalostajiltamme runsassatoisia kasvilajikkeita ja korkeatuottoisimpia karjarotuja.

Vuonna 1975 toimitetaan maataloudelle 75 miljoonaa tonnia väkilannoitteita ja rehufosfaatteja, vastaavan luvun oltua 46 milj. tonnia vuonna 1970. Tehtävänä on soveltaa jokaisella maaperä- ja ilmastovyöhykkeellä mahdollisimman tehokkaita väkilannoitteiden käyttömenetelmiä. Samaan aikaan on lisättävä kemiallisten

ja biologisten kasvinsuojeluaineiden tuotantoa ja käyttöä.

Ei-mustanmullan vyöhykkeellä viedään täydellisesti päätökseen happamien maiden alkukalkitus.

Uudella viisivuotiskaudella on kiinnitettävä suurta huomiota laajan maanparannusohjelman toteuttamiseen, tavaraviljan tuotannon takaavien viljelyalueiden perustamiseen keinokastelumaille.

Kastelulaitosten rakentamista tulee jouduttaa siten, että Volgan-varrella, Pohjois-Kaukasiassa ja Ukrainan etelä-osissa saataisiin käyttöön vähintään puolitoista miljoonaa hehtaaria kastelumaita, ja Keski-Aasiassa 650 000 hehtaaria. Liian kosteilla alueilla on suunniteltu suoritettavaksi kuivaustöitä 5 miljoonaan hehtaarin alalla. Laidunmaita on vesitettävä 41 miljoonan hehtaarin alalla.

Maatalouden investointien (valtion ja kolhoosien investointien), kokonaissumma määritellään lähes 129 miljardiksi ruplaksi, mikä on 47 miljardia enemmän kuin edellisenä viisivuotiskautena. Sen lisäksi maatalouden aineelliseen ja tekniseen huoltoon liittyville aloille (väkilannoitteiden, maatalouskoneiden, väkirehuseosten ja sähkövoiman tuotantoon sekä mikrobiologisen teollisuuden ym. kehittämiseen) tarkoitetut investoinnit kasvavat viisivuotiskauden aikana 11,5 miljardia ruplaa ja käsittävät 29,3 miljardia.

Kaikki tämä antaa mahdollisuuden kohottaa oleellisesti maataloustyön koneistusta, lisätä työn tuottavuutta ja lähentää huomattavasti maataloustuotannon siirtymistä teolliselle pohjalle.

Karjataloustuotannon kasvun nopeuttamiseksi ja sen tehokkuuden lisäämiseksi on tarkoitus rakentaa koneellistettuja karjatiloja kolhooseissa ja valtioneuvoilla, muodostaa teollisella perustalla toimivia valtion, yksityisten kolhoosien sekä kolhoosien yhteisiä suuria karjataloustuotantokomplekseja sekä suurkanaloita kaupunkien läheisyyteen.

Rehutilouden vahvistaminen on karjatalouden kehittämisen ensiarvoisia tehtäviä.

On muutettava perinpohjin suhtautumista rehuksien viljelyyn, käytettävä siihen enemmän väkilannoitteita, harjoitettava tieteellisellä pohjalla siemenviljelyä ja käytettävä taloudellisesti myös luonnonlaitumia.

Valtion tuotantolaitokset nostavat viisivuotiskauden loppuun mennessä väkirehuseosten tuotannon vähintään 30 miljoonaan tonniin sekä rehuihin lisättävien valkuais- ja vitamiinivalmisteiden tuotannon miljoonaan tonniin. On järjestettävä laajassa mitassa väkirehuseosten tuotanto kolhooseissa ja valtioneuvoilla käyttäen siihen näillä tiloilla tuotettua viljaa ja valtion teollisuuslaitoksilta saatavia valkuais- ja vitamiinivalmisteita.

On edistettävä maalaisväestön henkilökohtaisessa omistuksessa olevan karjan ja siipikarjan pääluvun kasvua (luonnollisesti tiettyjen normien puitteissa) ja autettava maalaisväestöä karjanrehun ja laidunmaiden saannissa.

Uudella viisivuotiskaudella jää voimaan keskuskomitean maaliskuun (1965) täysistunnossa hyväksytty ja täysin oikeaksi osoittautunut periaate, että kaikiksi vuosiksi määrätään vakaat hankintakiintiöt ja tilojen palkitseminen kiintiöt ylittävästä tärkeimpien maataloustuotteiden myynnistä valtiolle. Näissä oloissa kannattavuuden on noustava tuotannon kasvun ja maataloustuotteiden tuotantokustannusten alentamisen tietä.

Meidän on vähennettävä jyrkästi tuotehäviöitä kaikissa tuotannon, varastoinnin ja kuljetusten vaiheissa, laajennettava huomattavasti säilöjen ja jäähdyttämöjen tilavuutta ja parannettava varastotaloutta. On tehtävä loppu sellaisesta asiointilasta, että osa tuotteista, joiden tuottamiseen on kulutettu neuvostoihmisten työtä, ei joudu kuluttajalle.

Työn tuottavuuden kasvulla on erittäin tärkeä merkitys maatalouden kehitykselle.

Jotta voitaisiin ratkaista menestyksellisesti maataloudelle asetetut tehtävät, on käytettävä paremmin taloudellisia vaikutuskeinoja, vietävä päätökseen kaikkien valtiontilojen siirtäminen toimimaan täydellisen itsekannattavuuden pohjalla. Kolhoosien ja valtiontilojen talouden kasvu tulee suuresti riippumaan kurin lujittumisesta, työn järjestelyn ja tulojen jaon parantamisesta, itsekannattavuusperiaatteen laajemmasta soveltamisesta sekä kolhoosidemokratian kehittamisestä ja lujittamisesta kolhoosilaisten kolmannessa valtakunnallisessa edustajakokouksessa hyväksytyjen kolhoosisääntöjen hengessä.

Ne valtavat laadulliset muutokset, joita tapahtuu maatalouden aineellis-teknisessä perustassa, asettavat uusia vaatimuksia tämän alan johtamisjärjestelmälle. Kolhoosien ja valtiontilojen pitkälle koneellistettu suur-talous lähenee yhä enemmän nykyaikaista teollisuustuotantoa. Sen vuoksi syntyy tarve soveltaa maatalouteen nykyaikaisia johtamismuotoja ja -menetelmiä, käyttää laajalti johtamisprosessien koneellistamis- ja automatisointivälineitä ja kouluttaa päteviä työntekijävoimia.

Puolueen ja hallituksen asettamien tehtävien täyttäminen maatalouden kehittämisen alalla on koko puolueen, koko valtion, koko kansan asia. Ei ole epäilystä siitä, että kolhoosien ja valtiontilojen uurastajat, maataloudelle materiaaleja ja teknisiä välineitä toimittavien teollisuusalojen työntekijät ja rakentajat tekevät kaikkensa täyttääkseen menestyksellä viisivuotissuunnitelman tehtävät.

Kulkulaitokset ja tietoliikenne. Yhteiskunnallisen tuotannon tehokkuuden kohottaminen vaatii kulkulaitosten täsmällistä ja joustavaa toimintaa. Rautatiet ja autoliikenne eivät tätä nykyä kuitenkaan vielä tyydytä

täydelleen kansantalouden tarpeita varsinkaan syys- ja talvikausina.

Esitän seuraavat viisivuotiskaudeksi suunnitellut kuljetusten osoittimet.

Lisäys vuosina 1971-75

Kaikkien kulkulaitosten tavarakuljetukset	32-35 %
siihen luettuna:	
rautatiekuljetukset	22 %
yleisessä käytössä olevan autoliikenteen kuljetukset	60 %
merikuljetukset	40 %
jokiliikenteen kuljetukset	24 %
öljyjohtokuljetukset	yli 2-kertaisesti
Kaikkien liikennelaitosten matkustajakuljetukset	40 %
niistä lentokuljetukset	70 %

Kulkulaitosten työntekijäin tulee uudella viisivuotiskaudella lisätä tavarankuljetuksia 32-35 %, minkä ohessa tämän lisäyksen tulee rautatieliikenteessä tapahtua melkein täydellisesti työn tuottavuuden kasvun ansiosta.

Rautatielaitos hoitaa nykyään lähes kaksi kolmannesta kaikista tavarankuljetuksista. Viime viisivuotiskaudella asetimme tehtäväksi siirtää rautatiet pääpiirteittäin nykyaikaisen vetokaluston käyttöön. Tämä tehtävä on ratkaistu: 96,5 % kaikista tavarankuljetuksista tapahtuu nyt sähkö- ja moottorivetureilla. Yhdeksännellä viisivuotiskaudella sähköistetään vielä 6-7000 kilometriä rautateitä. Aletaan rakentaa voimakkaampia vetureita, mikä tekee mahdolliseksi lisätä junien painoa ja kulkunopeutta. Koneenrakentajien on toimitettava rautateille 420-430 000 tavaravaunua, lähinnä täysmetallisia, suuren kuormauskyvyn omaavia rullalaakereilla varustettuja vaunuja.

Eniten kuormitetuilla suunnilla, esimerkiksi rataosilla Moskova-Kazan-Sverdlovsk, Leningrad-Murmansk.

Tselinograd—Barnaul, Karaganda—Tashkent on suunniteltu rinnakkaisraiteiden rakentaminen. Erityistä huomiota tulee kiinnittää ratapihojen kehittämiseen sekä nykyaikaisten automaatio- ja kauko-ohjauslaitteiden käyttöön junaliikenteen ohjauksessa.

Viisivuotiskaudella on suunniteltu rakennettavaksi useita uusia rautateitä. Muun muassa on tarkoitus rakentaa valmiiksi Tjumenin ja Surgutin välinen 700 kilometrin pituinen rata, joka yhdistää Länsi-Siperian öljyalueet maan rautatieverkkoon, sekä Hrebtovajan—Ust-Ilimin rata, jonka valmistuttua voidaan ottaa nopeammin käyttöön uusi Itä-Siperian alue, missä rakennetaan Ust-Ilimin vesivoimalaitosta.

Suunniteltujen toimenpiteiden tultua toteutetuksi rautateiden tulee viisivuotiskauden loppuun mennessä tyydyttää paljon paremmin kansantalouden kuljetustarpeet.

Autoliikenteelle on asetettu tehtäväksi laajentaa ta-
loudellisimpia keskitettyjä kuljetuksia, parantaa tuotantolaitosten kuljetuspalvelua ja ottaa rautateiltä hoitettavakseen osa lyhyen matkan kuljetuksia. Tätä silmälläpitäen kuorma-autokantaa lisätään huomattavasti.

Väestönpalvelun parantamiseksi täydennetään oleellisesti linja-autokantaa niin kaupungeissa kuin maaseudullakin. Taksikanta samoin kuin väestön henkilökohtaisessa omistuksessa olevien henkilöautojen luku kasvaa suuresti.

Autoliikenteen huomattava kehitys vaatii, että on koulutettava huomattava määrä päteviä autonkuljettajia ja vahvistettava autoliikenteen teknisiä korjausmahdollisuuksia, mm. luotava laaja teknisten huoltoasemien verkko.

Uusia kestopäällysteisiä autoteitä on suunniteltu rakennettavaksi noin 110 000 kilometriä. Pidämme tätä lukua vähimmäislukuna. Liittotasavaltojen ministerineuvostot ja paikallisneuvostot ovat velvollisia löytämään lisää mahdollisuuksia teiden rakentamiseen käyt-

täen laajemmin paikallisia voimavaroja, tukien kaikin tavoin tuotantolaitosten, valtiontilojen ja kolhoosien aloitteita. Erityisen tärkeää on huolehtia teiden varustamisesta kaikella, mitä nopea ja turvallinen liikenne vaatii.

Merikauppalaivasto laajentaa uudella viisivuotiskaudella toimintaansa niin ulkomaanliikenteessä kuin myös kansantalouden tarpeiden tyydyttämiseksi rannikkoliikenteen kuljetusten alalla, eritoten Pohjolassa ja Kaukoidässä. Laivasto saa huomattavan määrän uusia aluksia. Monia, mm. Kaukoidän satamia on laajennettava ja koneellistettava nykyaikaisilla laitteilla.

Jokilaivaston osuus kasvaa ennen kaikkea sekakuljetusten alalla. Sen tehtäväksi on annettu helpottaa jonkin verran maan Euroopan-puoleisen osan rautateiden kuormitusta käyttämällä paremmin Volgan vesistöä ja Volgan—Itämeren vesireittiä. Liikenneyhteydet Siperian kaukaisille alueille parantuvat. Laivasto saa suuria täydennyksiä, mm. aluksia, joilla voidaan liikennöidä niin jokireiteillä kuin merelläkin. Obilla ja Lena-joella, Luoteisessa ja muissa vesistöissä avataan uusia koneellistettuja satamia.

Viisivuotiskauden kuluessa on tarkoitus laajentaa yli kaksinkertaisesti öljyn ja öljytuotteiden *putkijohtokuljetuksia* ja siten helpottaa oleellisesti rautateiden kuormitusta. Kaasun putkijohtokuljetukset kasvavat likipitään puolitoistakertaisesti.

Lentomatkustajakuljetukset kasvavat viidessä vuodessa noin 70 0/0. Lentokonekantaa täydennetään nykyaikaisilla suihkumatkastajakoneilla, matkustajapalvelua lentoasemilla parannetaan, automaattisten navigaatio- ja laskeutumisjärjestelmien käyttö laajenee. Lentokoneiden käyttöä geologisissa etsintä- ja tutkimustöissä, rakennustöissä vaikeapääsyisillä seuduilla sekä maa- ja metsätaloudessa, tavarankuljetuksissa muista liikenneväylistä etäällä oleville paikkakunnille laajennetaan huomattavasti.

Kaikkien liikennelaitosten yhteisenä tehtävänä on kuljetusvälineiden käytön jyrkkä parantaminen. Valtion suunnittelukomitean, Gossnabin (valtion materiaalihuoltokomitean), liittotasavaltojen ministerineuvostojen, ministeriöiden ja keskusvirastojen on kriittisesti tarkistettava vakiintuneet liikenneyhteydet ja kuluttajien sekä tuottajien keskinäinen sidonnaisuus ja estettävä epä-taloudelliset kuljetukset.

Ensiarvoisen tärkeä on kaikkien, maan yhtenäisen liikennejärjestelmän muodostavien kulkulaitosten suhteutettu työ, kuljetusten oikea jako niiden kesken ja kuljetusten ohjauksen yhtenäistäminen. Kaikkien liikennelaitosten työntekijäin ensivuoroisen kiireellisenä tehtävänä on kuormaus- ja purkaustöiden koneellistaminen sekä konttikuljetusten kehittäminen.

Kansantalous ja maan väestö esittävät vuosi vuodelta yhä suurempia vaatimuksia *tietoliikenteelle*. Yhdeksän-nellä viisivuotiskaudella jatketaan työtä yhtenäisen automaattisen tietoliikennejärjestelmän luomiseksi. Kaukopuhelinliikenteen yhteyskanavien pituus kasvaa melkein kaksinkertaiseksi, automaattista ja puoliauto-maattista kaukopuhelinliikennettä laajennetaan.

Suunnitelma edellyttää kaupunkien, valtioneuvostojen ja kolhoosien paikallisten puhelinyhteyksien kehittämistä sekä postiliikennepalvelun parantamista. Televisio- ja yleisradiotoiminnan alalla on erikoisen paljon tekemistä. Siihen on olemassa kaikki tarvittavat tekniset mahdollisuudet, muun muassa tullaan käyttämään laajemmin tekokuuita, jotka mahdollistavat televisiolähetysten releoinnin melkein koko maan alueelle.

Perusrakennustyöt ja tuotantovoimien sijoittelu. Uuden viisivuotiskauden taloudellisten ja sosiaalisten tehtävien ratkaisemiseksi on toteutettava laaja perusrakennustöiden ohjelma. Tuon ohjelman menestyksellisestä täyttämisestä, siitä kuinka tehokkaasti tullaan käyttämään investointeja, riippuu suuresti meidän eteenpäinmenomme.

Perussijoitusten kokonaissumma vuosiksi 1971—75 on noin 500 miljardia ruplaa, ts. se on likipitään 40 prosenttia enemmän kuin edellisellä viisivuotiskaudella.

Uuden viisivuotissuunnitelman perustehtävät määräävät myös investointipolitiikkaamme. Sitä vastaavasti on suunniteltu oleellisia määräsuhteiden muutoksia investoinneissa kansantalouden eri aloille. Valtion investoinnit maatalouteen kasvavat runsaasti 70 %, traktori- ja maatalouskoneteollisuuden likimain kaksinkertaisesti, väkilannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden tuotannon kehittämiseen 60 %, kevyeen teollisuuteen 90 %, elintarvike-, meijeri- ja lihanjalostusteollisuuteen 60 %. Maatalouden kehittämiseen ja elintarvikkeiden sekä kulutustavaroiden tuotannon laajentamiseen suunnataan yhteensä noin 30 % kaikista kansantalouteen osoitetuista valtion investoinneista.

Viisivuotiskaudella on huomattavasti laajennettava tuotantokapasiteetteja kansantalouden kaikilla aloilla. On mahdotonta luetella edes suurimpia uuden viisivuotiskauden rakennustyömailta, koska jokaisessa tasavallassa hankkiudutaan rakentamaan voimaloita, metalli- ja kemian tehtaita, kevyen ja ravintoaineteollisuuden tuotantolaitoksia. Uusien rakennuskohteiden luetteloa tullaan täsmentämään ja käsittelemään liittotasavaltosten sekä ministeriöiden kanssa viisivuotissuunnitelmaa laadittaessa.

Viisivuotiskauden tärkeimpiä taloudellisia tehtäviä on investointien tehokkuuden kaikinpuolinen lisääminen. Konkreettisten teiden valinta investointien käyttämiseksi järkiperaisesti edellyttää perinpohjaisia taloudellisia ja teknisiä laskelmia. Suurimpia tuloksia antaa toimivien tuotantolaitosten kapasiteettien lisääminen, joka saadaan aikaan soveltamalla parhaita teknologisia menetelmiä, nykyaikaistamalla ja uusimalla vanhentunutta tuotantokalustoa.

Tuotannon kehitysrahaston varat ovat alkaneet esittää huomattavaa osaa laitosten teknisessä uudistamis-

sa, konekaluston nykyaikaistamisessa ja työolojen parantamisessa. Alustavien laskelmien mukaan teollisuuslaitokset ja -yhtymät voivat käyttää viisivuotiskaudella näihin tarkoituksiin suunnilleen kaksi kertaa niin paljon varoja kuin edellisellä viisivuotiskaudella. Suunnitelmassa tullaan ottamaan huomioon näiden rahastojen varoilla tehtäviin töihin tarvittavat materiaalihankinnat. Ministeriöiden ja keskusvirastojen tulee antaa apua teollisuuslaitoksille näiden kehitysrahaston varoista suunnitelmien rakennushankkeiden toteuttamisessa ja valvoa, että nuo varat käytetään määrätarkoitukseensa.

On parannettava rakennussuunnittelun laatua, tehtävä loppu kustannusarvioiden laadinnassa tapahtuvista virhelaskelmista. Kustannusarvion täytyy muodostua investointisuunnitelman sekä tilaajan ja urakoitsijan välisten itsekannattavuussuhteiden vankaksi perustaksi. Siinä asiassa pitää saada aikaan täysi järjestys.

NKP:n keskuskomitea ja hallitus ovat tehneet päätöksiä, jotka tähtäävät perusrakennustöiden suunnittelun ja kustannuslaskelmien laadinnan perinpohjaiseen parantamiseen. Nämä päätökset on pantava pikemmin täytäntöön. Ministeriöiden ja keskusvirastojen, liittotasavaltojen ministerineuvostojen ja SNTL:n valtion rakennuskomitean tulee perehtyä syvällisemmin rakennussuunnittelun kysymyksiin, tiukentaa suunnittelu-toimistoille asetettavia vaatimuksia, tehostaa rakennussuunnitelmien laadun tarkkailua.

Meillä on luotu voimakas rakennusteollisuus, jolla on suuria rakennus- ja asennusjärjestöjä, ammattitaitoinen työntekijäkunta sekä runsaasti koneita ja koneistoja.

Päättäneellä viisivuotiskaudella urakointijärjestöjen perustuotantovarannot kasvoivat 83 % ja työn koneellistaminen rakennusalalla 53 %. Kuluvalla viisivuotiskaudella on rakennusteollisuuden kehittämiseen suunniteltu myönnettäväksi n. 15 miljardia ruplaa, kun vastaava luku kahdeksannella viisivuotiskaudella oli 11,5 miljardia.

Kaikkien rakennusjärjestöjen, tilaajien ja kaluston tuottajien päätehtävänä on nyt lyhentää jyrkästi rakennusaikoja. Kysymyksen ollessa nykyaikaisista laitoksista ja teknologisista komplekseista, joilla on suuri tuotantokapasiteetti, jokainen rakennustöissä säästetty päivä tietää oleellista lisää mitä tärkeimpien tuotelajien valmistuksessa. Niinpä suuren masuunin rakennusajan lyhentäminen vaikkapa vain yhdellä päivällä antaa 8—10 000 tonnia valurautaa. Yhdistetty öljynjalostuslaitos, jonka kapasiteetti on 6 miljoonaa tonnia, voi antaa yhdessä päivässä tuotteita noin 500 000 ruplan arvosta.

Ohjeluonnos edellyttää, että perussijoituksia keskitehtään, samanaikaisesti rakennettavien tuotantolaitosten ja kohteiden lukua supistetaan, jotta ne voitaisiin ottaa pikemmin käyttöön.

Viisivuotissuunnitelmaa laadittaessa ja vuositehtäviä määriteltäessä on huolehdittava perusrakennustyöohjelman suhteuttamisesta aineellis-teknisiin voimavaroihin ja rakennusjärjestöjen mahdollisuuksiin.

Myös talousuudistus, joka pantiin rakennusalalla alulle viime vuonna, on omiaan myötävaikuttamaan tuotantokapasiteettien ja kohteiden käyttöönottoon säädettyjen määräaikojen kuluessa. Rakennusjärjestön taloudellista ja rahataloudellista toimintaa arvostellaan nyt sen mukaan, miten se täyttää tehtävänsä kapasiteettien käyttöönoton osalta, ja suorassa riippuvuussuhteessa tästä määräytyvät myös sen käytettävissä olevat kannustusrahastot. Viisivuotiskauden aikana on vietävä päätökseen kaikkien rakennusjärjestöjen siirtyminen uuteen suunnittelu- ja taloudellisen kannustuksen järjestelmään, otettava käyttöön edistykselliset tilitysmuodot valmistuneiden kohteiden tai rakennusvaiheiden maksuissa.

Rakennusalan työntekijöillä on edessään vastuullinen tehtävä — viisivuotiskauden tavoitteiden saavuttaminen käytännöllisesti katsoen työvoimaa lisäämättä, ts. kehittämällä työn tuottavuutta.

Sitä varten on kohotettava rakennustöiden koneellistamistasoa. Uudella viisivuotiskaudella on kaivinkoneiden, raivaustraktoreiden, maaraappojen ja siirrettävien nostureiden toimituksia rakennusjärjestöille suunniteltu lisättäväksi 30—40 prosenttia ja koneellisten työkalujen toimituksia suunnilleen kaksinkertaisesti.

Työvuorokertoimen kohottaminen, koneseisokkien vähentäminen ja rakenisen huollon parantaminen — siinä konkreettinen tie rakennuskonekannan parempaan hyväksikäyttöön. On huomattavasti lisättävä korjaus- ja käyttöhuollon teknisiä mahdollisuuksia ja kohotettava sen tasoa.

Työaikahukan vähentämisessä rakennustyömailla piilee suuria työn tuottavuuden kohottamisen mahdollisuuksia. Syyt työajan menetyksiin johtuvat pääasiallisesti rakennustuotannon järjestelyn puutteellisuudesta.

On tutkittava ja laajasti sovellettava työn järjestelyn parhaita kokemuksia. Huomiota ansaitsee mm. liukutyömenetelmä, jota SNTL:n erikoisrakennusministeriö ja SNTL:n rakennusministeriö ovat soveltaneet Gorkin autotehtaalla suurten työosastojen rakentamisessa ja kokoamisessa.

Uudella viisivuotiskaudella on rakennusten ja laitteiden pystyttämässä käytettävä laajemmin jo tehtaassa korkealle valmiusasteelle viimeisteltyjä koottavia rakenteita. Rakennusten ja laitteiden painon vähentäminen on erittäin tärkeää.

Nyt on mahdollista käyttää laajemmin teollisuusrakennuksissa kevennettyjä metallirakenteita. Viisivuotiskauden kuluessa sellaiset mahdollisuudet laajenevat huomattavasti, kun otetaan käyttöön uusia tuotantokapasiteetteja alumiinirakenteiden valmistamiseksi.

Rakennustarvikkeiden tuotannon rakenteessa on tehtävä oleellisia muutoksia, laajennettava sisustus- ja pintakäsittelymateriaalien, tehtaassa pitkälle viimeistelyjen osien, lämmöneristysaineiden sekä korkealaa-

tuisen saniteettikaluston tuotantoa asunto-, siviili- ja teollisuusrakennuksia varten.

Jatkuvasti on kehitettävä sementin tuotantoa, joka kasvaa 122—127 miljoonaan tonniin vuonna 1975 ja samoin lasin, asbestisementtilevyjen, kattopahvin ja seinämateriaalien tuotantoa.

Rauta- ja terästeollisuus lisää lujien ja erikoislujien terästen, H-palkkien, taivutettujen muototerästen ja teräksisten rihlalevyjen toimituksia rakennusjärjestöille.

Kemianteollisuuden tulee laajentaa huomattavasti tekoaineiden tuotantoa ja valikoimaa rakennusalaan varten ja parantaa niiden laatua. On lisättävä merkittävästi vaahtomuovin, lakkojen, maalien sekä rakenteiden korroosion suoja-aineiden tuotantoa.

Metsä- ja puutavarateollisuuden tulee huolehtia siitä, että tyydytetään rakennusjärjestöjen korkealaatuisten puusepäntuotteiden tarve täydellisemmin.

Sanottakoon, että monilla seuduilla rakennustoiminta vaikeutuu paikallisten tarvikkeiden riittämättömän tuotannon takia. Liittotasavaltojen ministerineuvostojen, SNTL:n rakennustarviketeollisuuden ministeriön ja rakennusministeriöiden tulee ottaa suunnitelmissa huomioon tämän tuotantoalan kehittäminen.

Rakennusministeriöillä on edessään suuria tehtäviä: erikoistuneiden teollisuuslaitosten perustaminen tuottamaan rakennuselementtejä ja -osia sekä asennusaihioita seuduille, minne rakennustyöt ovat eniten keskittyneet, varsinkin maan itäalueille.

Rakennusaikojen lyhentäminen riippuu suuresti tehtaassa korkealle valmiusasteelle viimeistellyn teknologisen laitteiston kompleksitoimituksista määräaikana. Tässä suhteessa ansaitsee kiitosta kemian- ja öljyteollisuuden koneenrakennusministeriön käytäntö teknologisten laitteistojen kompleksitoimituksissa. Novomoskovskin kemiallisessa kombinaatissa korkealle valmiusasteelle viimeistely laitteisto laimean typpihapon

tuottamiseksi tuotantokapasiteetiltaan 180 000 tonnia pantiin käyntiin 15 kuukaudessa normimääräysten edellyttämien 23 kuukauden sijasta. Toistenkin ministeriöiden tulee seurata tätä hyvää esimerkkiä. Yhdessä viisivuotissuunnitelman kanssa on vahvistettava myös rakennuskohteille tarkoitettujen laitteistojen kompleksitoimitusten suunnitelmat vuosiksi 1971–75.

Meidän rakennustyömaillamme työskentelee tällä haavaa 7 miljoonaa henkilöä. Puolueen keskuskomitea ja hallitus tekivät hiljattain päätöksiä rakennustyöntekijäin koulutuksen ja ammattivalmennuksen laajentamisesta. On korotettu huomattavasti rakentajien palkkoja. Heille annetaan enemmän asuntoja ja parannetaan heidän elinolojaan. Kaikki tämä edistää rakennusalan työntekijäkunnan pysyvyyttä.

Rakentajilla ja asentajilla on edessäolevalla viisivuotiskaudella suuria tehtäviä. Saanen tuoda julki vakauksen, että he panevat liikkeelle kaikki voimansa täyttäkseen viisivuotiskaudeksi suunnitellun rakennusohjelman.

Tärkeimpien yhteiskunnallisen tuotannon tehokkuuden kohottamisen ehtoja on tuotantovoimien oikea sijoittelu, joka takaa kaikkien liittotasavaltojen jatkuvan teollisen kehityksen, leniniläisen kansallispolitiikan johdonmukaisen toteuttamisen.

Uudella viisivuotiskaudella on suoritettavana suuria töitä maan Euroopan-puoleisen osan pohjoisalueiden, Siperian, Kaukoidän, Kazahstanin ja Keski-Aasian runsaiden luonnonrikkauksien ottamiseksi pikaisesti käyttöön. Tullaan muodostamaan useita uusia teollisuusalueita ja valtakunnallisesti merkityksellisiä keskuksia, sellaisia kuin Länsi-Siperian öljy- ja kaasualue, Bratskin—Ust-Ilimin ja Sajanin alue Itä-Siperiassa, Nurekin alue Tadzhikistanissa sekä muita. Itäalueille keskitetään uusien ja paljon energiaa käyttävien tuotantolaitosten, pääasiassa ei-rautametallurgian ja kemianteollisuuden

tuotantolaitosten rakennustyöt, kehitetään merkittävästi rauta- ja terästeollisuutta ja pitkälle menevää puun jalostusta. Alustavien laskelmien mukaan me voimme viisivuotiskauden loppuun mennessä tuottaa siellä 70—73 prosenttia kaikesta alumiinista, suunnilleen kolmanneksen selluloosasta ja kartongista sekä monia muita valmistukseensa paljon energiaa kuluttavia tuotelajeja.

Suunnittelun pohjois- ja itäalueiden kehitysohjelman toteuttamiseksi on vahvistettava entisiä ja perustettava näille alueille uusia rakennusjärjestöjä. On huolehdittava siitä, että asuntojen, kunnallisteknisten ja kulttuuri-ynnä muiden yleishyödyllisten laitosten rakentaminen käy muun rakennustyön edellä, jotta voitaisiin luoda siellä olosuhteet ammattitaitoisten työntekijävoimien vakiinnuttamiseksi.

Uusi viisivuotiskausi on muodostuva teollisuuden ja maatalouden jatkuvan kehityksen kaudeksi kaikissa liittotasavalloissa. Useimmissa tasavalloissa teollisuustuotanto kasvaa 40–50 % ja enemmänkin. Kaikilla liittotasavalloilla on edessään suuria tehtäviä maataloustuotannon lisäämiseksi sen erikoistumista syventämällä.

Sijoittamalla tuotantovoimat järkiperaisesti voidaan jouduttaa taloudellisen rakennustyön vauhtia, yhdistää oikeammin ja täydellisemmin valtakunnalliset edut sekä liittotasavaltojen ja talousalueiden kehityksen edut.

IV JOHDON JA SUUNNITTELUN PARANTAMINEN

Toverit! Kuluneena viisivuotiskautena toteutettiin tärkeitä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena oli saada kansantalouden johtomuodot ja -menetelmät vastaamaan sosialistisen talouden nykyistä kehitysvaihetta. Johtojärjestelmän uudelleen järjestelyn pääsuunta on määriteltä NKP:n 23. edustajakokouksen päätöksissä. Keskuskomitea muotoili syyskuun (1965) täysistunnossaan päätöksessä ”Teollisuuden johdon suunnittelun parantamisesta ja teollisuustuotannon taloudellisen kannustuksen voimistamisesta” konkreettiset toimenpiteet koko talouskoneiston parantamiseksi, jotka toimenpiteet 23. edustajakokous hyväksyi. Kaikki tämä pani alulle maassamme suoritettavan talousuudistuksen, joka on sosialistisen taloudenpidon leniniläisen periaatteen edelleen kehittelyä.

Kahdeksannen viisivuotiskauden tulokset kertovat uuden suunnittelu- ja kannustusjärjestelmän suuresta myönteisestä vaikutuksesta tuotannon tehokkuuteen.

Me näemme, että uusissa olosuhteissa tuotantolaitosten kollektiivien kiinnostus työn taloudellisiin tuloksiin on jyrkästi kasvanut, talouden alalla toimivien kaadrien aktiivisuus kohonnut ja työtätekevien osallistuminen tuotannon taloudellisten kysymysten ratkaisemiseen laajennut.

Ei kuitenkaan voida olla panematta merkille, että

eräät ministeriöt käyttävät vielä heikosti uusia tuotannon johtamismenetelmiä. Tuotantolaitosten oikeutta hoitaa asioita itsekannattavuuden pohjalta useinkin loukataan ja taloudelliset menetelmät korvataan hallinnollisella määräilyllä. Hankitun kokemuksen perusteella on samalla voitu selvittää myös ne talousuudistuksen erinäiset puolet, jotka kaipaavat lisää täsmennystä ja kehittelyä. On ilmeistä, että suunnittelu- ja kannustusmenetelmiä, tuotantolaitosten ja yhtymien toiminnan arvosteluperusteita on parannettava edelleen silmälläpitäen sitä, että uudistus vaikuttaisi tehokkaammin tieteellis-teknisen edistyksen nopeuttamiseen, tuotteiden laadun parantamiseen, työn tuottavuuden nousuun ja että tuotantolaitokset, yhtymät ja ministeriöt olisivat voimakkaammin kiinnostuneita suunnitelmavoittojen suurentamisesta. Tämä on nyt tärkeintä.

Talosuudistus ei ole kertatoimenpide. Se on talouden johdon parantamisprosessi, jonka tarkoituksena on sosialistisen tuotantotavan kaikkien etuisuuksien maksimaalinen hyväksikäyttö.

Uudella viisivuotiskaudella siirrytään aineellisen tuotannon kaikkien alojen ja palvelusalan itsekannattavissa laitoksissa ja järjestöissä lopullisesti uuteen suunnittelu- ja kannustusjärjestelmään. Karttuneen kokemuksen perusteella on tehtävä yhteenvedot uudistuksen aikaisemmasta vaiheesta ja laadittava ehdotukset sen jatkamiseksi.

Neuvostoliittolaisella *suunnittelulla* on kautta maailman tunnustettuja saavutuksia. Uuden yhteiskuntataloudellisen muodostuman oloissa muotoutunut sosialistinen suunnittelujärjestelmä kehittyy jatkuvasti sosiaalis-taloudellisen edistyksen vaatimuksia vastaavasti.

On käynyt tarpeelliseksi parantaa tuotantoalojen välistä suunnittelua, jonka merkitys kasvaa kasvamistaan sen johdosta, että on ratkaistava monia suuria kansantaloudellisia ongelmia, jotka koskevat useita taloudenhaaroja yhteisesti. Otan esimerkiksi autoteollisuuden.

Suunniteltu autotuotannon kasvu määrää paitsi rinnakkaisten teollisuusalojen kehityksen, myös tierakennuksen ja erilaisten huoltoasemien laajan verkon kehittämisen ja myös kaupunkien vastaavan asemakaavoituksen. Toisin sanoen me tarvitsemme kompleksisia suunnitelmia, jotka tulee laatia paitsi "korkeus-" myös "leveys suunnassa".

Kompleksisten kansantalouso Ongelmien ratkaisun kannalta on pitkäaikaisilla ennusteilla suuri merkitys. Näillä ennusteilla tulee olla tärkeä osuus pitkän tähtäyksen suunnitelmien tieteellisen perustan lujittamisessa. Tieteelliset keskuksemme, Tieteen ja tekniikan komitea ja Valtion suunnittelukomitea ovat viime aikoina laatineet ja Neuvostoliiton ministerineuvosto on käsitellyt kulkulaitosten, öljy- ja petrokemiallisen teollisuuden, maanparannustöiden ja maatalouden kemiallistamisen kehityksen pitkäaikaiset ennusteet, maan polttoainetaseen ennusteen. Parhailaan on käsitelyyn alaisena tuotantovoimien sijoittelun yleissuunnitelma. Tältä pohjalta me voimme ryhtyä laatimaan oikealla tavalla Neuvostoliiton kansantalouden pitkäaikaista — sanokaamme, 10—15 vuoden — kehityssuunnitelmaa, jolla tulee olemaan tärkeä sija kaikessa suunnittelussa.

Meidän on kaikin puolin tutkittava tieteellis-teknisen edistyksen ongelmia. On parannettava kansantaloussuunnitelman osoittimia, jotka suuntaavat talouden kaikki renkaat kohottamaan tuotannon teknistä tasoa ja nopeuttamaan tieteellisten tutkimustulosten soveltamista sekä uudistamaan johdonmukaisesti tuotantoa. Uutta tekniikkaa koskevien suunnitelmien tulee olla koko kansantaloussuunnitelman elimellisenä ainesosana, mutta samalla on itse kansantaloussuunnitelman perustuttava kaikilta osiltaan tieteellis-tekniseen edistykseen.

Suunnittelussa sovellettavia teknillis-taloudellisia normeja on kehiteltävä edelleen. Meillä täytyy olla

käytettävissämme enemmän tai vähemmän perustellut raaka- ja polttoaineiden, sähkövoiman, tarvikkeiden ja työvoiman kulutusnormit. Suunnitteluelinten tulee ajoissa tarkistaa normeja ja huolehtia näiden normien välittömästä sitoutumisesta teknisen edistyksen saavutuksiin.

Pitkäaikaisten suunnitelmien merkityksen suurentaminen, yhteiskunnan tarpeiden ja kysynnän kaikinpuolinen tutkiminen, kansantalouden kaikkien alojen kehityksen tasapainoittaminen materiaali-, työvoima- ja rahavarojen edistyksellisten käyttönormien pohjalta, syvällisempi yhteiskunnallisten ongelmien ja tieteellisteknisen edistyksen ongelmien käsittely sitomalla ne maan taloudelliseen kehitykseen — nämä ovat suunnittelun tieteellisen tason kohottamisen pääsuunnat. Tältä pohjalta voidaan tehdä suunnitelmat pysyviksi ja vakauttaa taloudelliset normit, taata tuotantolaitosten ja yhtymien kiinnostuneisuus optimaalisista tuotantotehtävistä.

Eri tuotantolaitosten ja -alojen toimintaa suhteuttavien suunnitelmien täyttäminen samoin kuin näiden laitosten ja alojen kehitysnäköalat vaativat kohottamaan kaikkialla valtiokuria. Jokaisen ministeriön, yhtymän, tuotantolaitoksen ja työntekijäkollektiivin vastuuta kaikkien suunnitelmatehtävien oikea-aikaisesta täyttämisestä on kohotettava. Tärkeä merkitys työkurin lujittamisessa ja jokaisen työntekijän vastuun kohottamisessa on hyvin järjestetyllä *täytäntöönpanon valvonnalla*. Paikallisten puolue- ja neuvostoelinten, kansankontrollielinten ja niiden monimiljoonaisten avustajien sekä valtion tilastointielinten tulee asettaa puolueen ja hallituksen päätösten ja ohjeiden täytäntöönpanon järjestelmällinen valvonta keskeiselle sijalle toiminnassaan.

Huomautettakoon, että suunnitteluelimet eivät kiinnitä kylliksi huomiota suunnitelmien täytön valvontaan. Niiden tulee ajoissa harkita toimenpiteitä, jotka estävät epäsuhteiden muodostumisen ja takaavat, että sunni-

telmat täytetään tarkoin ja käytetään mahdollisimman täydellisesti sisäisiä voimavaroja.

Toveri Brezhnevin selostuksessa kiinnitettiin huomiota siihen, että on käytettävä taitavasti taloudellisia vaikutuskeinoja, kehitettävä tavara- ja rehusuhteita. Puolueen keskuskomitea ja neuvostohallitus pitävät lähtökohtana sitä, että johtava ja määräävä sija on ohjaavalla suunnittelulla ja että tavara- ja rahasuhteita voidaan ja tulee käyttää kansantaloutemme suunnitelmallisen ohjauksen parantamiseksi ja tuotantolaitosten ja yhtymien aloitteellisuuden kehittämiseksi itsekannattavuuden pohjalta. Tavara- ja rahasuhteilla on maassamme uusi sosialismille ominainen sisältö. Me torjumme tietenkin kaikki sellaiset virheelliset näkökannat, jotka asettavat valtion keskitetyn suunnittelun johtavan osuuden tilalle markkinoiden säännöstelevän vaikutuksen.

On täydellisemmin yhdistettävä yksilöllinen ja kollektiivinen kiinnostus, kunkin työntekijän, tuotantolaitoksen ja koko yhteiskunnan intressit, jotta kasvatettaisiin ihmisiä pitämään yhteiskunnan hyväksi tehtävää työtä ensimmäisenä velvollisuutenaan ja elintason nousun tärkeimpänä lähteenä. Tällöin on tärkeää saada tuotantolaitosten, yhtymien ja ministeriöiden työntekijät suuremmassa määrin kiinnostuneiksi paitsi tämänhetkisistä myös pitemmän ajanjakson tuloksista — tieteen ja tekniikan saavutusten laajamittaisesta soveltamisesta ja tuotantolaitoksen toiminnan laadullisten osoittimien parantamisesta. Tässä tarkoituksessa tulee tehostaa kaikkia taloudellisia vaikutuksia ja keinoja asettaa aineellinen kannustaminen suoranaisesti riippuvaiseksi viisivuotissuunnitelman tehtävien täyttämiseksi.

Uusi taloudellinen kannustusjärjestelmä, joka perustuu itsekannattavan taloudenhoidon vakauttamiseen ja kehittämiseen, edellyttää liikevoiton roolin tehostamista kansantaloudessa. Me pidämme liikevoittoa ja kannatta-

vuotta tuotantolaitosten ja yhtymien tuotannon tehokkuuden tärkeinä osoittimina. Samalla liikevoitto on paitsi tuotantolaitosten ja yhtymien omien varantojen peruslähde, myös valtion budjettitulojen tärkein lähde.

Sosialistisesta yhteiskunnasta ei ole tietenkään yhdentekevää, minkä kustannuksella, millä tavoin ja millä ehdoin liikevoitto suurennetaan. Me suurennamme liikevoittoa lisäämällä tuotannon tehokkuutta, alentamalla tuotteiden omaahintaa ja kohottamalla työn tuottavuutta. Kaikenlaiset yritykset saada voittoa kiertämällä valtionhintoja tai korottamalla niitä, rikkomalla valikoimamääräyksiä ja standardeja ovat valtionvastaista käytäntöä. On lisättävä ministeriöiden, keskusvirastojen, yhtymien ja tuotantolaitosten johtajien sekä hinnoitteluelinten vastuuta siitä, että valtion hintakuria noudatetaan tiukasti ja täytetään suunnitelmat tuotteiden nimikkeistön osalta.

Samalla on jatkuvasti parannettava liikevoiton jakojärjestelmää, lisättävä tuotantolaitosten kiinnostusta materiaali-, raha- ja työvoimavarojen entistä tehokkaampaan käyttämiseen.

Vuonna 1970 teollisuuslaitokset siirsivät kehitysvarantoihin 3,6 mrd. ruplaa, sosiaali- ja kulttuurivarantoihin sekä asuntorakennusvarantoon 1,4 mrd. ruplaa ja aineellisen kannustuksen varantoon 4 mrd. ruplaa. Näihin varantoihin siirrettiin yhteensä 9 mrd. ruplaa. Monet tuotantolaitokset saattoivat omilla varoillaan uudenaikaistaa huomattavasti tuotantoa, parantaa työläisten ja toimihenkilöiden asunto-oloja ja rakentaa lisää lastentarhoja, -seimiä ja kulttuurilaitoksia.

Aineellisen kannustuksen varannot esittävät yhä kasvavaa osaa pyrittäessä herättämään kollektiiveissa entistä suurempaa kiinnostusta tuotannon parantamiseen. Kuluneella viisivuotiskaudella on enemmän kuin neljäsosa teollisuudessa toimivien työläisten ja toimihenkilöiden keskipalkkojen lisäkasvusta peräisin näistä varannoista. Uuden järjestelmän kannalle siirretyissä

tuotantolaitoksissa on tullut tavaksi maksaa aineellisen kannustuksen varannosta palkkioita vuoden tulosten mukaan ottaen huomioon työntekijän keskeytyksettömän työsuhteen pituuden, kurinalaisuuden ja työn laadun. Kokemus on osoittanut, että tällainen kannustamistapa on omiaan kohottamaan työn tuottavuutta, vähentämään työntekijöiden vaihtuvuutta ja lujittamaan työkuria.

Omat kannustusvarannot luodaan tuotantolaitosten tulojen laskuun, ja laaja työläisten ja toimihenkilöiden aktiivijoukko on saatava mukaan käsittelemään niiden järkipäristä käyttöä koskevia kysymyksiä.

Kansantalouden suunnitelmallisen johtamisen taloudellisten vipusimien tehokkuus riippuu monessa suhteessa *hinnanmuodostuksesta*. Me olemme tehneet hyvin paljon teollisuustuotteiden tukkuhintojen säännöstelemiseksi, mistä on ollut tuloksena, että ne ovat alkaneet tarkemmin kuvastaa yhteiskunnallisesti välttämätöntä työn kulutusta. Se on luonut edellytykset taloudellisen itsekkannattavuuden vakiintumiselle. Tukkuhintajärjestelmää on edelleenkin parannettava. Sitä mukaa kuin työntuottavuus kasvaa ja tuotantokulut vähenevät, me tulemme alentamaan teollisuustuotteiden tukkuhintoja.

Oikea hinnanmuodostus lisää tuotantolaitosten ja yhtymien kiinnostusta tuotevalikoiman uusimiseen, tuotteiden laadun parantamiseen ja tieteellis-teknisen edistyksen nopeuttamiseen. Hinnat uusille koneille ja teknillisille laitteille on määrättävä ottaen huomioon taloudellinen hyöty, jonka näiden käyttö tuottaa, ja silmällä pitäen sitä, että ne olisivat edullisia sekä tuottajan että kuluttajan kannalta. Hinnat ovat sosialistisen valtion käsissä voimallinen taloudenjohdon vipusin, ja meidän tulee käyttää sitä taitavasti ja tehokkaasti.

Uudistus on kohottanut *luoton merkitystä*. Miltei puolet kansantalouden liikevaroista ja huomattava osa perusvarannoista muodostetaan luoton avulla. Valtio

antaa huomattavaa luottoapua kolhooseille, kolhoosienvälisille järjestöille, kulutuskunnille ja väestölle. Yli 75 % tavarosta ja palveluksista suoritettavista maksuista tapahtuu luoton avulla, mikä vaikuttaa tuntuvasti tuotantolaitosten keskinäisten maksusuhteiden normalisoitumiseen ja vakautumiseen.

Kuluneella viisivuotiskaudella on valtakunnallisen luottovarannon ja liikevarojen käyttö parantunut. Tätä todistaa se, että viisivuotiskaudella liikevarojen kiertoaika teollisuudessa supistui 8,5 päivää ja lainojen takaisinmaksuajat lyhenivät.

Luottosuhteiden merkitystä on edelleenkin suurennettava. Myöntäessään luottoa tuotantolaitoksille ja järjestöille Valtionpankin ja Rakennuspankin on vaikutettava tuntuvammin siihen, että rakennuskohteiksi ja tuotannon teknisen uudistamisen kohteiksi valittaisiin tehokkaimmat kohteet. On itsestään selvää, että valtakunnallisen suunnitelman puitteissa luottoa tulee myöntää etupäässä kohteille, jotka takaavat käytettyjen varojen nopean korvautumisen ja kansantalouden ensivuoroisten tarpeiden tyydyttämisen.

Suuria tehtäviä on *aineellis-teknisellä huoltojärjestelmällä*. Viime vuosina on itse asiassa luotu uusi valtakunnallinen aineellis-teknisten huoltoelinten järjestelmä alueperiaatteen mukaisesti. Saatu kokemus todistaa tällaisen järjestelmän elinvoimaiseksi, vaikka aineellis-teknisten huoltoelinten toiminnassa on vielä melkoisesti epäkohtia.

Valtakunnallinen huoltojärjestelmä mahdollistaa kiertokulun järjestämisen kahlehtimatta sitä virastorajoituksilla ja käyttäen samaan aikaan hyväksi teollisuuden tuotantoalakohtaisen johtamisjärjestelmän etuisuuksia. Viime aikoina on Gossnabin välityksellä alettu kehittää pysyviä suhteita tuotantolaitosten välille, mikä takaa tuotantolaitosten sovittujen määräaikojen mukaisen kompleksisen varustelun.

Sitä mukaa kuin voimavarat lisääntyvät me voimme

kehittää tuotantovälineiden tukkukauppaa. Tämä antaa tuotantolaitoksille ja yhtymille mahdollisuuden valita itsenäisemmin ja oma-aloitteisesti järkiperaisat taloudelliset yhteydet, myötävaikuttaa aineellisten voimavarojen säästymiseen, parantaa huoltokoneiston toimintaa ja supistaa tätä koneistoa

Yksi tärkeimmistä tehtävistä, joka on ratkaistava uuden viisivuotiskauden kuluessa, on kansantalouden *johdon rakenteen* jatkuva järkiperaistaminen.

Uusien johtojärjestelmien valinta eri alojen erikoisuuksia vastaavasti on suoritettava käytännön kokemuksen ja tieteen saavutusten huolellisen tutkimisen pohjalta. Meidän täytyy tarkistaa kriittisesti voimassa olevat johdon rakennetyypit, jotka monissa tapauksissa ovat jo vanhentuneet.

NKP:n KK:n ja Neuvostoliiton ministerineuvosto ryhtyvät toimenpiteisiin parantaakseen teollisuusalojen johdon järjestelyä. Viime aikoina on analysoitu ja parannettu useiden alojen johdon nykyistä rakennetta. Rakennetta on yksinkertaistettu esimerkiksi kivihiihteollisuudessa: on lakkautettu hiilitrustit, jotka on todettu kaivoksen ja kombinaatin välissä olevaksi tarpeettomaksi renkaaksi. Samanlaisiin toimenpiteisiin on ryhtytty öljy- ja kemianteollisuudessa.

Kemian-, öljy- ja kivihiihteollisuuden johdon uudelleenjärjestely on osoittanut, että kaksi- ja kolmirenkainen johtamissysteemi on yleensä sopivin.

Itsekannattavat suuryhtymät ovat huomattavasti edullisempia verrattuna erillisiin tuotantolaitoksiin. Suuryhtymiin voi kuulua tuotantolaitosten ohella tieteellisiä tutkimuslaitoksia sekä suunnittelu- ja insinööritoimistoja. Tämä lähentää tiedettä tuotantoon, luo edellytyksiä tieteen ja tekniikan saavutusten nopeammalle soveltamiselle kansantalouteen.

Yksityisten tuotantolaitosten on vaikea ottaa itsenäisesti selvää tarpeista, järjestää huolto ja markkinointi, parantaa erikoistumista ja kooperointia, keskittää apu-

työt jne. Nämä toimet tulee antaa yhtymille, joiden perustaminen edellyttää tuotannon jatkuvaa keskitystä sekä materiaali- ja rahavarojen tarvittavan osan sentralisoimista.

Tuotantoyhtymien perustaminen on uusi tärkeä osa johtojärjestelmän parantamisessa. Kehittämällä yhtymiä voidaan käyttää täydellisemmin hyväksi talousuudistuksen tarjoamia mahdollisuuksia ja nopeuttaa tieteellis-teknistä edistystä.

Yhtymien muodostamiseen tulee ryhtyä harkitusti ja taloudellisesti perustellusti. Laitosten yhdistäminen ei saa synnyttää uusia väliportaita ministeriön ja laitosten välille eikä lisätä johtokoneistoa ja sen ylläpitokustannuksia.

Ministeriöiden tulee päättäväisesti ryhtyä soveltamaan tätä johdonjärjestelymuotoa. Siitä on aiheellisesti puhuttu täällä edustajakokouksessa.

Yhtymien organisaation rakenteet ja muodot eivät tietenkään voi olla samanlaisia kaikilla aloilla ja tässäkin tarvitaan vielä luovaa etsiskelyä.

Tuotantoyhtymien tarkoituksenmukainen muoto on sellainen, johon kuuluu suuria päätuotantolaitoksia haaraosastoinen sekä tieteellis-tuotannollisia yhtymiä, missä päälaitoksen tehtävää suorittaa tieteellinen tutkimuslaitos. Yhtymien omien kauppojen perustaminen on hyödyllinen muoto, jolla voidaan kohottaa yhtymien vastuuta tuotteiden realisoinnista ja kysynnän välittömästä tutkimisesta.

Myönteistä kokemusta voitaisiin havainnollistaa monien sellaisten yhtymien kuin leningradilaisen optis-mekaanisen yhtymän, Svetlanan, Positronin, moskovalaisen Lihatshevin autotehtaan ja vaatetusyhtymä Bolshevitskan toiminnalla.

Yhtymien aloitettua toimintansa ministeriöt voivat keskittää huomionsa tuotannon kehitystä koskevien tärkeimpien, periaatteellisten kysymysten ratkaisuun. Ensimmäinen sellainen kysymys on alan tuotteiden yh-

teiskunnallisen tarpeen tutkiminen. Tämän tarpeen tyydyttäminen on ministeriön toiminnan tärkein arvos-
teluperuste. Ellei ministeriö pysty tänään suorittamaan
täydellisesti tätä tehtävää, sen tulee laatia toiminta-
suunnitelma, määritellä, miten ja mihin määräaikaan
mennessä tehtävä ratkaistaan.

Alan tulevaa kehitystä silmälläpitäen ministeriöiden
tulee määritellä yhtenäinen tekninen politiikka ja to-
teuttaa sitä, kohottaa tuotannon ja rakennustöiden te-
hokkuutta. Esimerkkinä ministeriöiden heikosta järjes-
telytoiminnasta, ennen kaikkea koneenrakennusalan
ministeriöiden, on koneiden ja kaluston varaosatarpeen
tyydyttämisessä muodostunut tilanne. Erikoisen kärke-
västi niiden puute tuntuu maataloudessa. Keskeytykset
varaosien toimituksessa tuottavat suurta vahinkoa, ai-
heuttavat seisokkeja ja pakottavat suuren joukon ihmi-
siä harjoittamaan puolittain käsityömäistä tuotantoa,
mikä suuresti lisää kaluston peruskorjauksia.

On kerrassaan sietämätöntä, että ministeriöt ovat
vetäytyneet syrjään vastuusta valmistamiensa koneiden
ja kaluston varaosahuollosta. Asia on järjestettävä si-
ten, että tehdas toimittaa kuluttajan ensimmäisestä
vaatimuksesta varaosia. Koneenrakennusteollisuuden
tuotantolaitosten ja ministeriöiden toimintaa ei pidä
arvioida yksinomaan sen mukaan, kuinka paljon ko-
neita on valmistettu, vaan myös sen mukaan, miten
nämä koneet toimivat, miten ne on turvattu varaosilla.

Tehtävien päätösten optimaalisuuteen on kiinnitettä-
vä erityistä huomiota talousjärjestelmän kaikissa ren-
kaissa, olkoonpa kysymyksessä tuotantolaitos, yhtymä,
ministeriö tai Valtion suunnittelukomitea.

Valmistauduttaessa ratkaisemaan niitä tai näitä ta-
louskysymyksiä on vertailtava eri vaihtoehtoja paitsi
laitosten omien myös ulkopuolisten asiantuntijoiden
lausuntojen perusteella. On tiukennettava suunnittelu-
järjestöille, ministeriöille, virastoille, Valtion suunnitte-

lukomitealle, Gossnabille asetettuja vaatimuksia, jotta niiden tekemät tai suunnittelemat ratkaisut olisivat kaikin puolin perusteltuja.

Tuotantoalakohtaisen johtamisen periaate, joka määrittää taloudellisen ja teknisen politiikan yhtenäisyyden kyseisellä tuotantoalalla, tulee yhdistää paremmin tasavaltojen, talouspiirien ja alueiden sisäisten järkiperäisten taloudellisten yhteyksien järjestelmään. Sitä varten on parannettava tuotannonalojen välisten ja alueellisten taloudellisten ongelmien käsittelyä. On lisättävä ministeriöiden vastuuta tuotannonalojen välisten yhteyksien kehittämistä, mm. toimitusten suorittamisesta yhteistoiminnallisessa järjestyksessä. Sosialistiseen taloudenhoitoon ei periaatteessa sovi yksinomaan laitoksen omien etujen ajaminen, mikä rikkoo järkiperäisiä tuotantoyhteyksiä, eikä myöskään nurkkakuntalaisuus, joka heikentää talouspolitiikan yhtenäisyyttä.

Kansantalouden suunnittelu- ja johtajärjestelmän parantaminen nykyoloissa vaatii käyttämään entistä laajemmassa mitassa talousmatemaattisia menetelmiä ja tietokonetekniikkaa, toimistotekniikkaa, teknisesti ajanmukaisimpia tietoliikennevälineitä. *Tietokoneiden* käyttämisen ansiosta voidaan nopeuttaa tietojen saantia ja käsittelyä, laatia erilaisia suunnitelmamuunnoksia ja löytää parhaat mahdolliset suunnitelmaratkaisut. Sosialistisen talousjärjestelmän paremmuuden vuoksi voidaan tietoisesti ohjata taloudellisia ja yhteiskunnallisia prosesseja koko maan mitassa, käyttämällä tietokonetekniikkaa voidaan parantaa suunnitelmien perustelua ja löytää niille optimiratkaisut.

Automatisoituja johtamisjärjestelmiä sovelletaan menestyksellisesti monissa ministeriöissä ja tuotantolaitoksissa. Tietokonekeskuksia on perustettu Valtion suunnittelukomiteaan, Gossnabiin, Tilastolliseen keskushallintoon ja muihin virastoihin. Viisivuotiskaudella suunnitellaan otettavaksi käytäntöön vähintään 1600 automatisoitua tehtaiden ja laitosten johtamisjärjestel-

mää teollisuuden, maatalouden, tietoliikenteen, kaupan ja kuljetusten alalla.

Suunnitelmataloutemme tekee mahdolliseksi muodostaa koko valtakunnan käsittävän automatisoidun järjestelmän, joka kerää ja käsittelee tietoja kansantalouden tilinpitoa, suunnittelua ja johtamista varten ja perustuu valtakunnalliseen tietokonekeskusjärjestelmään ja maan yhtenäiseen automatisoituun tietoliikenneverkkoon.

Alituista huomiota vaatii kysymys *johtavista työntekijävoimista*. Tehtävänämmä on laajentaa ja parantaa määrätietoisesti johtavien työntekijöiden koulutusta ja lisävalmennusta kaikilla tasoilla, mukaanluettuna myös korkein johtohenkilöstö.

Talouden alalla toimivien johtohenkilöiden velvollisuus on oppia johtamaan uudella tavalla, nojautuen marxilais-leniniläisen teorian, johtamistaidon ja -teorian ja käytännön syvälliseen tuntemukseen, tieteellisen työn järjestelyyn, uusien suunnittelu- ja taloudellisen kannustuksen menetelmiin, talousmatemaattisten menetelmien ja nykyaikaisen tietokonetekniikan käyttöön.

Kansantalouden järjestelyn ja johdon tehokkuuden kohottamisen tärkeänä edellytyksenä on *sosialistisen demokratian kehittäminen*, työtätekevien osallistuminen entistä laajemmassa mitassa tuotannon johtamiseen. Tämä takaa taloudellisen toimintamme tärkeimmän periaatteen toteuttamisen — yhteiskunnan, kollektiivien etujen yhdistämisen jokaisen työntekijän etuihin.

Kun puolueen edustajakokous on vahvistanut ohjeiden luonnoksen, ne muodostuvat kaikkien neuvostoihmisten toimintaohjeeksi. On vietävä lyhyessä ajassa päätökseen viisivuotissuunnitelman laadinta ja tehtävien jako eri vuosille. Viisivuotissuunnitelma tullaan käsittelemään hallituksessa, NKP:n KK:n täysistunnossa ja esittämään Neuvostoliiton korkeimman neuvoston vahvistettavaksi. Suunnitelman laatiminen on saatetta-

va päätökseen viimeistään vuoden 1971 elokuun 1. päivään mennessä, jotta se voitaisiin saattaa ajoissa jokaisen yhtymän ja tuotantolaitoksen tietoon.

Viisivuotiskauden vuosisuunnitelmien laatiminen ei tietenkään sulje pois elämän sanelemien korjausten tekoa.

Valtion suunnittelukomitealle, liittotasavaltojen ministerineuvostoille ja ministeriöille asetettavana tärkeimpänä vaatimuksena on oikeiden määräsuhteiden turvaaminen suunnitelmassa ja tasapainoitettun viisivuotissuunnitelman laatiminen. Täten voidaan määrittellä tarkemmin yhteiskunnan tarpeet, ottaa huomioon tieteen ja tekniikan saavutukset, määrittellä oikeammin tuotannon rakenne.

Saanan luvan ilmituoda vakaumuksen, että puolue- ja ammattiliittojärjestöt, valtion ja talousalojen johtohenkilöt osoittavat luovaa aloitteellisuutta ja tarmokkuutta puolueen edustajakokouksen asettamien tehtävien täyttämässä, johdon ja suunnittelun parantamisen alalla.

V NEUVOSTOKANSAN AINEELLISEN JA SIVIS- TYKSELLISEN ELINTASON NOUSU

NKP:n KK:n toimintakertomuksessa tov. L. I. Brezhnev selosti puolueen politiikkaa kansan aineellisen elintason kohottamisen osalta.

Ohjelmaluonnoksessa on hahmoteltu laaja ohjelma neuvostoihmisten elintason kohentamiseksi sekä työ- ja elinehtojen parantamiseksi.

Kansamme elintaso nousee uudella viisivuotiskaudella ennen muuta siten, että korotetaan työläisten ja toimihenkilöiden palkkoja sekä kolhoosilaisten ansiotuloja sitä mukaa kuin työn tuottavuus kasvaa ja työntekijöiden ammattitaito kohoaa. Perusosa väestön tulojen lisäkasvusta tapahtuu tätä tietä.

Kansan elintason kohottamisen ohjelma edellyttää useita huomattavia toimenpiteitä.

NKP:n KK ja SNTL:n ministerineuvosto ovat yhdessä Neuvostoliiton ammattiyhdistysten keskusneuvoston kanssa harkittuaan mahdollisuuksiimme määritelleet suunnitellun ohjelman täyttämisyjärjestyksen ja -määräajat.

Tämän ohjelman mukaisesti 1971 kohotetaan vähimmäispalkkoja 70 ruplaan kuukaudessa ja samalla korotetaan keskipalkattujen rautatien työläisten ja toimihenkilöiden tariffi- ja virkapalkkoja. Tänä vuonna korotetaan myös maatalouden koneenkäyttäjien tariffipalkkoja.

Heinäkuun 1. päivästä 1971 aiotaan korottaa kolhoosilaisten eläkkeiden minimirajaa ja soveltaa heihin työläisten ja toimihenkilöiden suhteen säädettyä eläkkeenmääräämisjärjestystä.

Samoihin aikoihin, ts. heinäkuun 1. päivästä 1971 korotetaan työläisten ja toimihenkilöiden vanhuuseläkkeiden minimirajaa.

Vuoden 1972 kuluessa säädetään uusi vähimmäispalkka ja samalla korotetaan keskipalkattujen työläisten ja toimihenkilöiden tariffipalkkoja ja virkapalkkoja Peräpohjolan alueella ja niihin verrattavilla seuduilla, Euroopan-puoleisilla pohjoisalueilla, Kaukoidässä, Itä- ja Länsi-Siperiassa ja Uralilla.

Syyskuun 1. päivästä 1972 aiotaan korottaa samanaikaisesti koko maassa opettajien ja lääkäreiden palkkoja keskimäärin 20 % ja lastenseimien ja -tarhojen kasvattajien palkkoja suuremmissa määrin. Samoihin aikoihin korotetaan niin ikään korkeakoulujen opiskelijoiden stipendeja keskimäärin 25 % ja opistojen (tekniikumien) oppilaiden stipendeja keskimäärin 50 %.

Vuoden 1973 kuluessa uusi vähimmäispalkka ja keskipalkattujen työläisten ja toimihenkilöiden tariffi- ja virkapalkkojen korotus saatetaan voimaan tuotannollisilla aloilla Kazahstanissa, Keski-Aasiassa, Volganvarrella, Volgan-Vjatkan alueella ja Donbassilla.

Niin ikään suurennetaan eläkkeitä sotilashenkilöiden perheille, jotka ovat menettäneet huoltajansa.

Edellytetään pidennettäväksi sairaan lapsen hoitoa varten myönnettäviä lomia, joiden ajalta maksetaan sairausavustusta.

Vuonna 1974 saatetaan loppuun tuotannossa työkentelevien keskipalkattujen työläisten ja toimihenkilöiden tariffi- ja virkapalkkojen korotus ja uuden palkkaminimin voimaansaattaminen maan muilla alueilla ja myös valistuksen ja terveydenhuollon alalla.

Huomattavia eläketurvaa koskevia toimenpiteitä yhdeksännellä viisivuotiskaudella on työ- ja sotainvalidien

eläkkeen suurentaminen. Invalidieläkkeet suurenevat keskimäärin 33 %. Samaan aikaan korotetaan keskimäärin 20 % huoltajansa menettäneiden perheiden eläkkeitä.

Vuonna 1975 suoritetaan loppuun uuden palkkaminimin voimaansaattaminen ja keskipalkattujen työläisten ja toimihenkilöiden tariffi- ja virkapalkkojen korotus.

Yhdeksännellä viisivuotiskaudella aiotaan niin ikään korottaa asteittaisesti työpalkkoja joillakin alueilla ottamalla käyttöön tai korottamalla alueellisia palkkalisiä. Länsi-Siperiassa, Uralilla, Kazahstanissa (eteläisiä alueita lukuunottamatta) samoin eräillä Keski-Aasian alueilla säädetään palkkalisät niille työläisille ja toimihenkilöille, jotka eivät niitä vielä saa. Kaukoidän ja Itä-Siperian useilla alueilla tullaan suurentamaan kansantalouden eräiden alojen työntekijöiden nykyisiä palkkalisiä.

Huomattavasti korotetaan työläisten ja toimihenkilöiden yötyökorvauksia.

Uuden vähimmäispalkan säätäminen, keskipalkattujen työläisten ja toimihenkilöiden tariffi- ja virkapalkkojen korottaminen ja alueellisen palkkasäännöstelyn parantaminen ovat toimenpiteitä, joiden sosiaalis-taloudellinen merkitys on suuri. Ne tehostavat tariffijärjestelmän merkitystä ja antavat mahdollisuuden parantaa työn normitusta, turvaavat ammattitaitoisten ja ammattitaidottomien työntekijöiden palkkojen samoin kuin eri aloilla ja maan eri alueilla voimassaolevien palkkojen oikeamman suhteen.

Samalla kun korotetaan minimipalkkoja vapautetaan veroista työläiset ja toimihenkilöt, joiden kuukausitulot eivät ylitä 70 ruplaa, ja vähennetään alle 90 ruplan kuukausipalkkojen verokantaa.

Yhdeksännellä viisivuotiskaudella aiotaan ryhtyä maksamaan *lapsiavustusta* vähätuloisille työtätekeville perheille. Neuvostohallitus auttaa nykyäänkin moni-

lapsisia perheitä. Vähätuloisten perheiden lastenhoitolaitosmaksut on säädetty pienemmiksi ja työpalkkojen verokantaa on alennettu elätettävien lukumäärästä riippuen. Yhdeksännellä viisivuotiskaudella aiotaan ruveta maksamaan lapsiavustusta myös perheille, joiden yhteiset tulot (kaikki tulot mukaanluettuina) perheenjäsentä kohti laskettuina eivät ylitä 50 ruplaa kuukaudessa. Näitä avustuksia tullaan maksamaan vuodesta 1974 alkaen.

Edellytetään korotettavaksi ruokamenojen normeja sairaaloissa sekä kaupunkien teknillisissä ammattiopistoissa.

Kaikkiin mainittuihin tarkoituksiin aiotaan uudella viisivuotiskaudella lisätä menoja 2,2-kertaisesti verrattuna viime viisivuotiskauteen.

Työläisten ja toimihenkilöiden keskimääräinen rahallinen kuukausipalkka nousee viisivuotiskauden kuluessa 20–22 %, kolhoosilaisten työstään yhteistaloudesta saamat tulot 30–35 %. Yhteiskunnallisista kulutusvarannoista suoritettavat maksut ja avustukset 1975 nousevat 900 mrd. ruplaan eli kasvavat noin 40 %.

Kuten jo NKP:n KK:n pääsihteeri tov. L. I. Brezhnev ilmoitti edustajakokoukselle, aikomuksena on *kuolettaa kotimainen valtiovelka ennen määräaikaa*.

Vuosina 1947–1956 laskettiin liikkeeseen 11 lainaa. Näistä lainoista koostuva valtiovelka on yhteensä 25 800 milj. ruplaa.

NKP:n KK:n ja SNTL:n ministerineuvoston 19. huhtikuuta 1957 tekemän päätöksen mukaisesti laina edellytettiin kuoletettavaksi 20 vuoden kuluessa alkaen vuodesta 1977.

Puolueen keskuskomitea ja SNTL:n ministerineuvosto ovat huolellisesti käsitelleet tätä kysymystä ja harkittuaan kaikkia mahdollisuuksia todenneet aiheelliseksi aloittaa lainojen kuoletukset aikaisemmin, alkaen vuodesta 1974.

Velka aiotaan kuolettaa seuraavina erinä: vuosina

1974 ja 1975 — 1 mrd. ruplaa vuodessa, 1976—1980 — 1 200 milj. ruplaa vuodessa, 1981—1985 — 1 500 milj. ruplaa vuodessa, 1986—1989 — 2 mrd. ruplaa vuodessa ja vuonna 1990 — 2 300 milj. ruplaa.

Näin ollen valtiovelan kuoletusaika supistuu *kuusi vuotta*.

Väestön rahatulojen nopea kasvu tulee turvata lisäämällä yleisten kulutustavaroiden tuotantoa ja tavaravaihtoa. Ohjelmaluonnoksessa edellytetään, että väestön rahatulojen lisääntyessä 40 % tavaroiden myynti väestölle lisääntyy 42 % ja maksullisten palvelusten määrä 47 %.

Uudella viisivuotiskaudella lisääntyy sellaisten tuotteiden kuin markkinoitavan lihan, kalatuotteiden, kasviöljyjen, kananmunien, vihannesten määrä 40—60 %.

Valmiiden vaatteiden myynti lisääntyy 35 %, trikootuotteiden — 56 % ja muiden kulttuuri- ja jokapäiväisen elämän tarvikkeiden myynti 80 %. Jääkaappien lukumäärä 100 perhettä kohti nousee 32 kappaleesta (vuonna 1970) 64 kappaleeseen vuonna 1975, televisioiden lukumäärä vastaavasti 51:stä 72:een, pesukoneiden — 52:sta 72:een. Autojen myynti väestölle kasvaa viisivuotiskauden loppuun mennessä enemmän kuin 6-kertaisesti verrattuna vuoteen 1970.

Samalla kun yleensä lisätään kulutustavaroiden tuotantoa ja myyntiä väestölle on jatkuvasti laajennettava ja parannettava niiden lajivalikoimaa. Tehtävänä ei ole ainoastaan kysynnän summamääräinen tyydyttäminen, vaan pääasia on. minkälaisia tavaroita ostaja saa kaupasta, missä määrin niiden lajirunsaus ja laatu tyydyttävät häntä. Tämä asettaa entistä suurempia vaatimuksia teollisuudelle ja kaupalle, joiden tulee nopeasti reagoida kaikkiin kysynnässä ilmeneviin muutoksiin.

On aika tiukentaa kauppajärjestöjen vastuuta teollisuudelle annettavien tilausten oikeasta määrittelystä ja tavaroiden toimittamisesta ajoissa kuluttajille. Teol-

lisuudenkin on vuorostaan vaikutettava kysyntään valmistamalla uusia, parempia tavaroita.

Yleisten ruokailulaitosten liikevaihto lisääntyy viisivuotiskaudella 1,5-kertaisesti. On edelleenkin laajennettava ruokaloiden, ravintoloiden, kahviloiden verkkoa varsinkin rakennustyömailla, tehtaissa ja oppilaitoksissa. Yleisten ruokailulaitosten kehityksessä on tärkeintä laadun ja palvelukulttuurin kohottaminen.

Uudella viisivuotiskaudella, kuten ohjeluonnoksessa on sanottu, vakautetaan valtion vähittäishinnat. Sitä mukaa kuin tavaravarat kasaantuvat, alennetaan erinäisten tavaralajien hintoja.

Lähivuosina on ryhdyttävä tuottamaan ja myymään laajassa mitassa eineksiä, puolivalmisteita, ravintotiivisteitä ja muita tuotteita, jotka helpottavat ruoanlaittoa kotona. Huomattavassa mitassa on lisättävä paketoitujen tavaroiden määrää, laajennettava ennakkotilaustoitoksia, postilähetykskauppaa ja muunlaista kulttuurista kauppaa.

Väestön palvelua suunnitellaan lisättäväksi vähintään 2-kertaisesti. Sitä varten on laajennettava verstaiden, ompelimojen, kemiallisten puhdistuslaitosten, pesuloiden, ym. palvelulaitosten verkkoa. Palvelulaitosten tulee nykyoloissa laajeta suureksi koneellistetuksi alaksi.

Tulojen kasvaessa kohoavat myös laajojen väestökerrosten kulttuurivaatimukset ja syntyy uusia tarpeita. Yhä suuremman merkityksen saa esim. matkailu. Meidän on laajennettava ja lujitettava sen aineellista perustaa, rakennettava enemmän hotelleja, leirintäalueita ja muita laitoksia matkailijoiden palvelua varten.

Ohjeluonnoksessa edellytetään rakennettavaksi vuosina 1971–75 asuintaloja, joiden yhteinen asuntopinta-ala on 565–575 milj. m². *Asunnonrakennustoiminta* tulee yhä laajemmassa mitassa tapahtumaan uusien piirustusten mukaisesti, joissa on pidetty silmällä asuntojen mukavampaa suunnittelua, parempia kalusteita ja parempaa sisustuksen laatua.

On laajennettava osuuskunnallista asuntorakennustoimintaa ja edistettävä omakotirakennustoimintaa kaupungeissa ja maaseudulla.

Suurta huomiota on kiinnitettävä asutuskeskusten kunnallisteknillisen palvelun parantamiseen ja niiden nykyaikaistamiseen. Valtaosa kaupungeista ja kaupunkityyppisistä taajamista saa vesijohtoverkon. Väestön sähkönkäyttö kotitarpeisiin lisääntyy. Viiden vuoden aikana suunnitellaan johdettavaksi kaasu 17–18 milj. asuntoon. Kaupungeissa liitetään 65–75 % ja maaseudulla 40–50 % asunnoista kaasun käytön piiriin.

Ensimmäisten viisivuotiskausien aikana me saatoimme voimaan yleisen alkeisoppivelvollisuuden. Uudella viisivuotiskaudella ratkaistaan poliittiselta ja sosiaaliselta merkitykseltään valtava tehtävä: *saatetaan täydellisesti voimaan yleinen keskikouluoppivelvollisuus*. Yleisen keskikouluopetuksen toteuttaminen tarjoaa jokaiselle laajat mahdollisuudet valita ammatti kutsuksensa mukaisesti ja käyttää parhaalla mahdollisella tavalla kykyjään koko yhteiskunnan hyväksi.

Ohjeluonnoksessa kiinnitetään suurta huomiota tekniiseen ammattiopetukseen. Edelleen tullaan kehittämään erikoisalojen korkeakoulu- ja opistolaitosta. Suunnitellaan koulutettavaksi noin 9 miljoonaa specialistia, mm. tieteen ja tekniikan uusille aloille.

Ne jotka näinä vuosina aloittavat koulunkäynnin, tulevat kehittämään maan taloutta ja kulttuuria vuosisatamme 90-luvulla ja 21. vuosisadan alussa. Koulujen, opistojen ja korkeakoulujen ohjelmissa ja opetusmenetelmissä tulee jo nyt ottaa suuremmassa määrin huomioon tieteen ja tekniikan kehitysnäköalat.

Väestön kulttuuritarpeiden täydellisemmän tyydyttämisen kannalta on oleva tärkeä merkitys kirjojen, sanoma- ja aikakauslehtien painosmäärän suurentamisella, aatteellisen tason kohottamisella ja painoasun parantamisella, elokuvateatterien ja elokuvakojeistojen

verkon laajentamisella ja kulttuurilaitosten aineellisen perustan lujittamisella.

Väestön terveydenhuollon alalla on uudella viisivuotiskaudella suuria tehtäviä.

Kaikenlaista lääkintäapua on parannettava ja maa-seutuväestön lääkintähuollon taso kohotettava lähelle kaupunkien lääkintähuollon tasoa. Näiden tehtävien piiri on huomattavalta osaltaan määritelty terveydensuojelulaisissa ja samoin NKP:n KK:n ja Neuvostoliiton ministerineuvoston päätöksessä ”Toimenpiteistä maan terveydenhuollon parantamiseksi ja lääketieteen kehittämiseksi”. Tullaan jatkamaan sairaaloiden, poliklinikkujen, huoltoloiden, parantoloiden ja lomakotien rakentamista. Sairaspaikkojen luku on määrä kohottaa vuonna 1975 kolmeen miljoonaan.

Yhdeksännellä viisivuotiskaudella kehitetään edelleen *liikuntakasvatusta ja urheilutoimintaa*.

Väestön terveyden edut vaativat suhtautumaan huolehtivasti luontoon ja parantamaan asutuskeskusten hygieenisiä oloja. On sovellettava tiukasti ja johdonmukaisesti käytäntöön Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston hyväksymiä Maa- ja vesilainsäädännön perusteita.

Toverit! Uuden viisivuotissuunnitelman sosiaalisen ohjelman toteuttaminen johtaa kaikkien yhteiskunta-kerrostemme elintason kohoamiseen.

Neuvostoihmisten elintason ja kulttuurin nousu on tapahtuva laajalla rintamalla moninaisin tavoin ja moninaisissa muodoissa, jotka ovat luonteenomaisia kehittyneelle sosialistiselle yhteiskunnalle.

On yhdistettävä sopusuhtaisesti aineelliset ja moraaliset kannusteet työhön. Parempiin tuloiksiin, luovaan aloitteellisuuteen on kannustettava erilaisilla aineellisilla ja moraalisisilla ylläkkeillä, joista ilmenee ihmisen ansioiden yhteiskunnallinen tunnustus ja jotka saavat hänet tuntemaan entistä suurempaa ylpeyttä ammatistaan.

Kansan aineellisen elintason ja kulttuuritason nousu on kiinteässä yhteydessä sosialistisen elämäntavan vakiintumiseen ja kehittymiseen. Neuvostoihmiset näkevät, miten sosialismin suuret etuisuudet ilmenevät kommunistisen rakennustyön kulussa yhä täydellisemmin.

Sosialismi muuttaa ensimmäisen kerran historiassa yhteiskunnan rikkauden yhteiskunnan kaikkien jäsenten rikkaudeksi. Siitä juontuu neuvostoihmisten työsankaruus, heidän uskollisuutensa kommunismin ihanteille, se on puolueen ja kansan murtumattoman yhtenäisyyden kulmakiviä.

VI ULKOMAISET TALOUDELLISET YHTEYDET

Toverit! Yhdeksännen viisivuotiskauden tärkeä tehtävä on kehittää edelleen ulkomaisia taloudellisia yhteyksiä tarkoituksena käyttää mahdollisimman suuressa määrin hyväksi kaikkia kansainvälisen työnjaon etuisuuksia. Tämä on omiaan lujittamaan Neuvostoliiton kansainvälisiä asemia ja lujittamaan sosialistisen maailmanjärjestelmän yhtenäisyyttä ja taloudellista mahtia.

Neuvostoliiton ulkomaisissa taloussuhteissa on erityinen sija yhteistyöllä sosialististen maiden kanssa. Neuvostoliiton ja muiden sosialististen maiden välinen tavaravaihto on lisääntynyt viidessä vuodessa miltei puolitoistakertaisesti. Taloudellisen keskinäisavun neuvostoon (SEV:iin) kuuluvien maiden tuotannollinen ja tieteellis-tekninen yhteistoiminta on huomattavasti laajentunut.

Ohjelunoksessa edellytetään useita konkreettisia toimia Neuvostoliiton ja veljesmaiden kiinteän taloudellisen ja tieteellis-teknisen yhteistoiminnan suunnitelmalliseksi kehittämiseksi. Monien neuvostoliittolaisten teollisuustuotteiden, mm. koneenrakennuksen, kemianteollisuuden tuotteiden, raaka- ja polttoaineiden toimitukset lisääntyvät oleellisesti. Niinpä SEV:n jäsenmaille tarkoitetut öljytoimitukset kasvavat vuosien 1966–70 138 miljoonasta tonnista 243 miljoonaan tonniin yhdeksännellä viisivuotiskaudella, luonnonkaasu-

toimitukset vastaavasti 8 miljardista 33 miljardiin kuutiometriin, sähköenergian 14:sta 42 miljardiin kilowattituntiin, rautamalmin (metalliksi muutettuna) 72:sta 94 miljoonaan tonniin. Uudella viisivuotiskaudella tulemme tuomaan SEV:n maista kalustoa ja laitteistoa kemian teollisuutta varten 1,3 miljardin ruplan arvosta, rautatie- ja liikennekalustoa lähes 3 miljardin ruplan arvosta, yleisiä kulutustavaroita yhteensä yli 8,5 miljardin ruplan arvosta. Lisääntyvät toimitukset SEV:n maista Neuvostoliittoon antavat meille mahdollisuuden tyydyttää täydellisemmin monet kansantalouden tarpeet.

SEV:n maiden yhteistyöhön sisältyvien valtaviin potentiaalisten mahdollisuuksien kaikinpuolista hyväksikäyttöä on edistävä parhaillaan tekeillä oleva sosialistisen taloudellisen yhdentymisen ohjelma.

Suunnittelu- ja talouselimemme tulevat yhdessä asiasta kiinnostuneiden maiden kanssa valmistelemaan yhteisiä suunnitelmia, pitäen silmällä poltto-, raaka-aine- ja metallivarojen huomattavaa lisäkasvua, spesialisoinnin ja yhteistoiminnan järjestelyä talouden eri aloilla. Näiden ongelmien ratkaisua helpottaa alkaneella toiminnallaan Kansainvälinen investointipankki, joka on omiaan myötävaikuttamaan yhdenmukaisen investointipolitiikan noudattamiseen. Tämän 1970 perustetun pankin tehtävänä on turvata SEV:n maiden yhteistyö suurten rakennusohjelmien yhteisessä rahoittamisessa.

Maamme tulee tällä viisivuotiskaudella kiinnittämään runsaasti huomiota siihen, että syvennetään kaikenlaista taloudellista ja tieteellis-teknistä yhteistyötä ja laajennetaan tältä pohjalta ulkomaankaupan muiden sosialististen maiden, Vietnamin demokraattisen tasavallan, Korean kansandemokraattisen tasavallan, Kuuban kansantasavallan ja Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan kanssa.

Neuvostoliitto on ryhtynyt erinäisiin toimiin meidän ja Kiinan välisen kaupan kehittämiseksi. Tässä suh-

teessa saavutetut käytännölliset tulokset eivät silti liikimainkaan vastaa kummankaan maan reaalisia mahdollisuuksia. Pyrkimyksenämme on, että kauppasuhteet Kiinaan voisivat tulevina vuosina kehittyä tasa-arvoisuuden ja molemminpuolisten etujen kunnioittamisen perusteella.

Tulevana viisivuotiskautena on tarkoitus laajentaa Neuvostoliiton ulkomaisia taloudellisia suhteita Aasian, Afrikan ja Latinalaisen Amerikan kehitysmaihin. Tällöin kauppamme ja taloudellinen yhteistyömme monien sellaisten maiden, Intian, Afganistanin, Iranin, Pakistanin, Yhdistyneen arabitasavallan, Syyrian, Irakin, Algerian ja muiden maiden kanssa on siirtymässä sellaiseen vaiheeseen, jolloin jo voidaan puhua vakiintuneista molemmille puolille edullisista taloudellisista suhteista. Tasa-arvoisuuden ja molempien puolien etujen kunnioituksen periaatteisiin nojaava yhteistyömme niiden kanssa muodostuu luonteeltaan pysyväksi työnjaoksi, joka on vastakkainen imperialistiselle riistojärjestelmälle kansainvälisten taloudellisten suhteiden piirissä. Laajentamalla kaupankäyntiä kehitysmaiden kanssa Neuvostoliitto saa samalla mahdollisuuden tyydyttää täydellisemmin kansantaloutensa tarpeet.

Voidaan varmasti sanoa, että Neuvostoliiton taloudelliset suhteet Aasian, Afrikan ja Latinalaisen Amerikan valtioihin edistävät näiden valtioiden kansallisen itsenäisyyden lujittumista ja yhteistä taistelua imperialismia vastaan, rauhan ja sosiaalisen edistyksen puolesta.

Me kannatamme kauppayhteyksien laajentamista myös kapitalistisiin teollisuusmaihiin. Taloudellisissa suhteissamme Suomeen, Ranskaan, Italiaan, Japaniin, Saksan liittotasavaltaan, Itävaltaan ilmenee pyrkimystä solmia pitkäaikaisia sopimuksia, joihin sisältyy kauppataloudellisia, tieteellis-teknisiä sekä luotto- ja rahataloudellisia näkökohtia. Tämä luo lisäedellytyksiä kaupan kehitykselle.

Jos kapitalististen maiden kaupp- ja teollisuuspiirit

osoittavat olevansa kyllin kiinnostuneita taloudellisten suhteiden laajentamisesta Neuvostoliittoon, niin kaupamme näiden maiden kanssa kehittyy entistä merkittävämmäksi.

Tietysti taloudelliset suhteemme länsimaihin voisivat mittasuhteiltaan olla kokonaan toisenlaiset, jos päästäisiin ratkomaan rakentavasti niitä ajankohtaisia ongelmia, jotka tällä haavaa mutkallistavat kansainvälistä tilannetta.

Tiedetään esimerkiksi, että Neuvostoliitto antaa varsin suuren merkityksen Euroopan turvallisuuskokouksen koollekutsumiselle. Meistä on täysin selvää, että sellaisen kokouksen pitäminen olisi omiaan lujittamaan luottamusta Euroopassa, avaisi tien laajaan taloudelliseen ja tieteellis-tekniseen yhteistyöhön ja tämä voisi luoda edellytykset sellaisten ongelmien ratkaisemiselle, jollaisia ovat transkontinentaalisten kuljetusten järjestäminen, suuritehoisten voimansiirtolinjojen rakentaminen ja Euroopan yhteisen voimaverkoston rakentaminen tällä pohjalla, ja edistää perusteellisesti poltto- ja raaka-ainetaseen ongelman ratkaisua. Se myötävaikuttaisi samalla yhteistyön kehittymiseen sellaisilla tärkeillä ihmistoiminnan aloilla kuin ovat ympäristön suojeleminen ja ennen kaikkea Eurooppaa ympäröivien merien saastumisen ehkäisy ja niiden resurssien järkipäiväinen hyväksikäyttö, monien maiden tiedemiesten ponnistusten yhdistäminen sydän- ja verisuonitautien hoidossa ja syövän vastustamisessa.

Tämänlaatuiset ongelmat eivät tietenkään ole ajankohtaisia yksinomaan Euroopassa. Sen vuoksi olemme valmiit yhteistyöhön tällä alalla muiden maiden mm. Kanadan ja Japanin kanssa. Me emme kieltäydy myöskään kehittämästä taloudellisia suhteita Amerikan Yhdysvaltoihin siihen suuntaan, että nämä suhteet vastaisivat tasoltaan suuremmassa määrin molempien maiden taloudellista potentiaalia. Sellainen yhteistyö olisi kestävä perusta rauhan lujittamiselle ja yhteisymmär-

rykselle rauhanomaisen rinnakkainolon periaatteiden mukaisesti.

Neuvostoliitto ja sosialistiset veljesmaat ovat jatkuvasti toimineet yhteiskuntajärjestelmältään erilaisten valtioiden rauhanomaisen rinnakkainolon hyväksi. Me emme pidä sotaa väistämättömänä ja olemme sen vuoksi kahden järjestelmän taloudellisen kilvoittelun kannalla. Me vastustamme yhteismarkkinoiden tyyppillisiä sulkeutuneita ryhmittymiä. Me kannatamme moninkeskisten taloudellisten yhteyksien laajamittaista kehittämistä ilman mitään syrjintää. Tämä on periaatteellinen kantamme. Me olemme valmiit yhteistyöhön jokaisen valtion kanssa, joka puolestaan on halukas siihen ja noudattaa rauhanomaisen rinnakkainolon periaatteita. Ne jotka luulevat voivansa vahingoittaa Neuvostoliittoa turvautumalla taloudellisessa kanssakäymisessä meidän kansamme rajoituksiin ja syrjintään, unohtavat sen, että Neuvostoliitolla on kylliksi voimavaroja, jotka turvaavat täydellisesti sen mahdollisuuden kehittyä itsenäisesti.

Suunnitteluelinten, ulkomaankauppajärjestöjen ja teollisuuden työntekijöiden tulee suhtautua ulkomaisien taloudellisten suhteiden kehitykseen siltä kannalta, että hyötyä niistä on koko kansantaloudelle, eikä yhden viraston kannalta.

Ulkomaankaupan kehittymisen, kansainvälisen taloudellisen ja tieteellis-teknisen yhteistyön laajenemisen tulee edistää uuden viisivuotiskauden tehtävien menestyksellistä täyttämistä.

Toverit! Viisivuotiskausien historia on leniniläisen puolueen johdolla sosialismin rakenteen ja nykyään kommunismin aineellis-teknistä perustaa menestyksellisesti luovan neuvostokansan suurtekojen historiaa. Viisivuotiskaudesta toiseen kehittyvät talous, tiede ja kulttuuri, kansantulo kasvaa, kansan elintaso nousee

ja ratkaistaan menestyksellisesti entistä suurempia sosiaalisia ongelmia.

Puolueemme edustajakokoukset ovat kaikissa kehitysvaiheissa olleet ja pysyvät historiallisina tienviittoina, jotka määräävät neuvostomaan etenevän liikkeen kohti kommunismia. Tulevan kehityksen päälinja, jonka puolueemme korkein elin viitoittaa seuraavaksi viisivuotiskaudeksi, yhteyttää koko puolueen, kaikkien neuvostoihmisten tahdon ja älynvoiman.

Yhdeksäs viisivuotissuunnitelma on maan talouden ja 250-miljoonaisen neuvostokansan elintason jatkuvan nousun suunnitelma. Saavutuksemme tällä alalla lisäävät moninkertaisesti sosialismin puoleensavetävää voimaa. Neuvostoliiton ja muiden sosialististen maiden esimerkki vaikuttaa suuresti koko maailman yhteiskunnallisen edistyksen nopeutumiseen.

Uusi viisivuotissuunnitelma on sosialististen tuotantosuhteiden jatkuvan kehityksen suunnitelma. Se mahdollistaa laajojen työtätekevien joukkojen aktiivisen osallistumisen tuotannon ja yhteiskunnan asioiden johtamiseen. Sosialistinen neuvostojärjestelmä on edistyksellisin, demokraattisin järjestelmä, joka antaa työväenluokalle, talonpoikaistolle ja kansansivistyneistölle mahdollisuuden tuoda täydellisimmän esiin luovat voimansa.

Viisivuotissuunnitelmamme on rauhanomaisen rakennustyön suunnitelma. Se osoittaa, että Neuvostovaltion politiikka on rauhan ja edistyksen politiikkaa. Rauhanomaisen rakennustyön suunnitelmamme ja rauhantahtoinen politiikkamme ovat vastakkaisia imperiaalismin aggressiiviselle politiikalle. Me ponnistelemme kaikkien kansojen edun nimessä kansainvälisen jännityksen lieventämiseksi.

Mutkallisessa kansainvälisessä tilanteessa, jolloin imperialistinen taantumus turvautuu sotaseikkailuihin ja suoranaiseen hyökkäykseen, jolloin Amerikan imperialistit piittaamatta kansainvälisen oikeuden normeista

käyvät häpeällistä, likaista rosvosotaa Vietnamissa, Kambodzhassa ja Laosissa ja auttavat hyökkäystoimia Lähi-idässä ja jolloin maailmassa säilyy jännitys ja sodanuhka, meillä ei ole oikeutta unohtaa hetkeksikään asevoimiemme lujittamisen ja niiden taisteluvalmiuden kohottamisen välttämättömyyttä. Uusi viisivuotiskausi turvaa valtiomme puolustusmahdin lujittamisen.

Viisivuotissuunnitelman täyttämisen tulee olemaan valtava talouspoliittinen merkitys koko Neuvostoliiton ja jokaisen liittotasavallan kehitykselle, suuren kotimaamme kaikille kansoille: se on voimistava entisestään kotimaamme taloudellista mahtia, tekevä kaikkien ihmisten elämän paremmaksi ja kauniimmaksi, aineellisesti turvatummaksi ja henkisesti sisällökkäämmäksi ja kiintoisammaksi.

Neuvostoihmiset ovat ottaneet kommunistisen puolueen 24. edustajakokouksen vastaan koko kansan käsitävässä kilpailussa saavutetuilla suurilla tuloksilla. Teollisuus kokonaisuudessaan on täyttänyt ylittäen ensimmäisen vuosineljänneksen suunnitelman. Teollisuustuotannon kokonaismäärä oli 103 % verrattuna tuotantotehtävään. Keskimääräinen päivätuotanto oli 9,5 % suurempi kuin viime vuoden ensimmäisellä neljänneksellä. Kaikki ministeriöt, kaikki liittotasavallat ovat täyttäneet teollisuuden tuotantosuunnitelmissa asetetut tehtävät. Niin ikään on ylitetty karjataloustuotteiden, mm. lihan ja maidon hankintasuunnitelma ja lisähankintatehtävät. Tämä on hyvä alku uudelle viisivuotiskaudelle.

Olemme varmoja siitä, että täytettäessä viisivuotiskauden tehtäviä työtätekevien luova aloitteellisuus tulee kasvamaan ja se on oleva kommunistisessa rakennustyössä uusien voittojen ratkaiseva tekijä.

Neuvostoyhteiskunnan kehityksen koko historian kokemus vahvistaa selvästi oikeiksi Leninin erinomaiset sanat: "Mitä enemmän on kantavuutta, sitä mittavampia ovat historialliset teot ja sitä suurempi on näihin

tekoihin osallistuvien ihmisten lukumäärä, ja päinvastoin, mitä syvemmälle yltää uudistus, jonka tahdomme suorittaa, sitä enemmän on saatava siihen kiinnostumaan ja suhtautumaan tietoisesti, vakuuttumaan sen välttämättömyydestä yhä useammat miljoonat ja kymmenet miljoonat”.

Kansanjoukkojen työponnistuksia johtaa ja suuntaa samaan päämäärään kommunistinen puolue. Se nauttii työväenluokan ja työtätekevien rajatonta luottamusta. Meidän kommunistien velvollisuus on olla aina ja joka lohkolla esikuvana uhrautuvassa työssä, asioiden syvässä tuntemuksessa, korkeassa järjestyneisyydessä ja kurinalaisuudessa, esimerkkinä periaatteellisuudesta ja leppymättömästä suhtautumisesta epäkohtiin.

Edustajakokouksen työhön osallistuu edustajia miltei maailman kaikista kommunistisista ja työväenpuolueista. Me olemme kiitollisia ystävillemme siitä, että he ovat arvostaneet korkealle Neuvostoliiton kommunistisen puolueen politiikan. He arvioivat taloudelliset saavutuksemme tärkeäksi panokseksi sosialistisen maailmanjärjestelmän lujittamiseen, kansainvälisen kommunistisen ja työväenliikkeen sekä kansallisen vapaus-taistelun kehitykseen.

Kansainvälinen työväenluokka, maailman kaikki edistysmieliset ihmiset käsittävät viisivuotiskautemme suuriksi voitoiksi sosialismin ja kapitalismin historiallisessa kamppailussa. He arvioivat uuden viisivuotissuunnitelman askeleeksi eteenpäin koko ihmiskunnan sosiaalisessa edistyksessä, kohti kommunismin voittoa koko maailmassa.

Suunnitelmillamme ja politiikallamme me kommunistit sanomme koko maailman työtätekeville, että suurimpana huolenamme ja päämääränämme on työtätekevän ihmisen paras, sellaisten olosuhteiden luominen, jotka turvaavat ihmisyksilön täydellisen ja kainpuolisen kukoistuksen.

Yhdeksättä viisivuotissuunnitelmaa koskevat ohjeet,

jotka edustajakokous vahvistaa, ovat koko kansan ohjelma.

Verrattuna kaikkiin aikaisempiin viisivuotissuunnitelmiin, jotka neuvostokansa on menestyksellisesti toteuttanut, nykyiselle viisivuotissuunnitelmalle on erikoista sen mahtava kantavuus, hahmoteltujen tehtävien suuruus, neuvostoyhteiskunnan elämän kaikki tärkeimmät puolet käsittävä mittavuus.

Maamme jokainen uurastaja on voimiaan ja tarmoaan säästämättä antava oman panoksensa kansan suuren yhteisen asian hyväksi.

Saamen luvan ilmituoda sen varman vakaumuksen, että puolueen tahdosta, koko neuvostokansan tahdosta ja uhrautuvalla työllä yhdeksäs viisivuotissuunnitelma tulee menestyksellisesti täytetyksi.

Leninin suuri puolue johtaa meidät uusiin maineikkaisiin suurtekoihin, kohti kommunismin uusia voittoja!

Eläköön suuri neuvostokansa — kommunismin rakentaja!